

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 46

Presidència de l'Honorable Sra. Assumpta Vinent i Barceló

Sessió celebrada dia 4 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. COMPAREIXENÇA RGE núm. 3224/06, sol·licitada per cinc diputats membres de la comissió pertanyents al Grup Parlamentari Socialista, de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, per tal d'informar sobre la implicació de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports en presumptes delictes tan greus com la violació del domicili i de drets civils en l'explotació de finques a Eivissa per la construcció d'autovies. 878

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 7819/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a adjudicacions a empreses que tenen vincles comercials amb el Sr. Verger. 907

2) RGE núm. 7820/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a concurs per a l'explotació del varador de Palma. 907

3) RGE núm. 7821/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a oferta presentada per *Servicios Técnicos Portuarios, SL*, per al concurs per a l'explotació del varador de Palma. 907

4) RGE núm. 7825/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a incompliment per part del Govern dels objectius del Pla d'habitatge. 904

5) **RGE núm. 7826/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a delegació de vot del president de l'Autoritat Portuària. 906

6) **RGE núm. 7827/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a transport marítim entre Mallorca i Eivissa. (**Retirada**). 906

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui. Primer de tot m'agradaria donar la benvinguda, com a presidenta i de part de la Mesa, al diputat Antoni Alemany i Cladera a aquesta comissió.

Després també voldríem saber si hi ha alguna substitució. Sí?

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, Sra. Presidenta. Miquel Ramon substitueix Margalida Rosselló.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Pilar Costa substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Tenint en compte que les preguntes RGE núm. 7819, 7820 i 7821 seran contestades per l'Hble. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació i amb la intenció de donar continuïtat a la intervenció que tindrà la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transport, se sol·licita aquí als diputats presents, i atès l'establert a l'article 68.2 del Reglament del Parlament, l'alteració de l'ordre del dia, en el sentit de debatre primer les que seran contestades per la Sra. Consellera després de la compareixença de tot d'una per a no haver d'esperar. Per tant, si tots hi venen a bé ...

Molt bé, per assentiment així ho canviem. Gràcies.

I. Compareixença RGE núm. 3224/06, sol·licitada per cinc diputats membres de la comissió pertanyents al Grup Parlamentari Socialista, de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, per tal d'informar sobre la implicació de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports en presumptes delictes tan greus com la violació del domicili i de drets civils en l'explotació de finques a Eivissa per la construcció d'autovies.

En conseqüència passarem al primer punt de l'ordre del dia relatiu a l'escrit RGE núm. 3324/06, presentat per cinc diputats membres de la comissió adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant el qual sol·liciten la compareixença de

l'Hble. Consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, la Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, per tal d'informar sobre la implicació de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports en presumptes delictes tan greus com la violació del domicili i de drets civils amb l'expropiació de finques a Eivissa per a la construcció d'autovies.

Assisteix l'Hble Consellera d'Obres Públiques, Margalida Isabel Cabrer i González, acompanyada de la Sra. Concepció Sartorio Acosta, secretària general, del Sr. José Morell Fernández, cap del departament d'Obres Públiques, de la Sra. Antònia Maria Perelló Jorqueda, advocada de la CAIB, del Sr. Joan Suau Verdura, cap del departament d'Expropiacions, del Sr. Juan Manuel Pérez Ribas, cap adjunt de Conservació i Explotació, del Sr. José Ramon Garcia Ledesma, enginyer de projectes i obres de conservació. Els donam a tots la benvinguda. Té la paraula la Sra. Cabrer González per fer l'exposició oral. Quan vulgui, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bones tardes. Comparesc a petició del Grup Parlamentari Socialista per tal d'informar sobre les acusacions delictives que s'imputen entorn al procés d'expropiació dut a terme per la Conselleria d'Obres Públiques, pel que fa a dues carreteres que estan en construcció a l'illa d'Eivissa: el nou accés a l'aeroport i el desdoblament Eivissa-Sant Antoni. Ho faig acompanyada dels alts càrrecs i funcionaris que han estat responsables de tots els processos administratius, així com també de la totalitat dels expedients administratius i de la totalitat dels documents perquè els senyors diputats puguin demanar i aclarir qualsevol dubte que tal vegada la consellera no pugui conèixer al detall.

A causa també de la tècnica jurídica i de la multitud d'actes i sentències recaigudes en els processos faré la meua intervenció en castellà, en ares d'un major rigor i literalitat dels preceptes.

Los señores diputados me permitirán que, antes de entrar de lleno en el detalle de nuestros proyectos viarios en Ibiza, les recuerde un par de conceptos jurídicos básicos, necesarios, para aclarar el escenario en el que se ha de mover legalmente la administración en la ejecución de sus proyectos.

En primer lugar, el artículo 33.3 de nuestra Constitución establece que "nadie podrá ser privado de sus bienes y derechos, sino por causa justificada de utilidad pública o

interés social, mediante la correspondiente indemnización y de conformidad con lo dispuesto en las leyes". El artículo 1 de la Ley de 16 de diciembre del 54, de expropiación forzosa, la define como "cualquier forma de privación singular de la propiedad privada o de derechos o intereses patrimoniales legítimos cualesquiera que fueran las personas o entidades a que pertenezcan acordada imperativamente ya impliquen venta, permuta, censo, arrendamiento, ocupación temporal o mera cesación de su ejercicio". Así pues, la expropiación forzosa contempla el supuesto en que, decidida la colisión entre el interés público y el privado, en consideración a la lógica prevalencia del primero resulta obligatorio arbitrar el procedimiento legal adecuado para promover jurídicamente la transmisión imperativa del derecho expropiado i para hacer consecuentemente efectiva a favor del particular la justa indemnización correspondiente. Es decir, que el instituto que regula esta ley faculta un sujeto público territorial para que a cambio de una indemnización prive imperativa o coactivamente a un titular de su propiedad o de un derecho o interés patrimonial legítimo a favor de aquél o de un tercero, siempre que medien razones de utilidad pública o interés social y bajo el fundamento establecido en el artículo 33.3 de la Constitución.

En segundo lugar, vamos a analizar ahora lo que establece el Código Penal sobre el delito de allanamiento de morada. Del artículo 204 se desprende que cometería un delito de allanamiento de morada: "1. La autoridad o funcionario público que fuera de los casos permitidos por la ley y sin mediar causa legal por delito, cometiere cualesquiera de los hechos descritos en los dos artículos anteriores". Es decir, entrar en morada ajena o mantenerse en la misma contra la voluntad de su morador, o bien entrar contra la voluntad de su titular en el domicilio de una persona jurídica pública o privada, despacho profesional u oficina, o en establecimiento mercantil o local abierto al público.

En consecuencia, primera conclusión evidente: ningún representante o funcionario de esta conselleria ha podido cometer ningún delito de allanamiento de morada o, como ustedes dicen, de violación del domicilio, porque todas las fincas que se han visto afectadas por la ejecución de los proyectos viarios llevados a cabo por este departamento se han ocupado en el marco de un procedimiento expropiatorio y, por tanto, al amparo de la Ley de expropiación forzosa.

La segunda conclusión evidente es que la colisión entre el interés público y el privado no es causa de delito en los supuestos y las circunstancias previstos en las leyes. De hecho el conflicto entre el interés público y el privado suele ser un hecho frecuente en materia de expropiaciones, y por eso, la Ley 29/88 de la jurisdicción contencioso administrativa ya prevé en el punto 5 de su artículo 8 lo siguiente: "Conocerán también los juzgados de lo contencioso administrativo de las autorizaciones para la entrada en domicilios y restantes lugares cuyo acceso requiera el consentimiento de su titular, siempre que ello proceda para la ejecución forzosa de actos de la administración".

Para acabar de completar este marco normativo hay que decir que la existencia del Instituto de la Expropiación impide que ninguna autoridad administrativa acuda a las vías de hecho

para poder disponer de algún bien de propiedad privada que sea de utilidad pública. Precisamente el artículo 125 de esta ley dispone que "siempre que sin haberse cumplido los requisitos sustanciales de declaración de utilidad pública o interés social, necesidad de ocupación y previo pago o depósito según proceda en los términos establecidos en esta ley, la administración ocupare o intentare ocupar la cosa objeto de la expropiación el interesado podrá utilizar, aparte de los demás medios legales procedentes, los interdictos de retener y recobrar para que los jueces le amparen y, en su caso, le reintegren en su posesión amenazada o perdida." Es decir, que los pasos esenciales en todo procedimiento expropiatorio han de ser: uno, declaración de utilidad pública o interés social; dos, necesidad de la ocupación; y tres, previo pago o depósito previo.

Dicho esto, pasemos a analizar cómo han sido los procedimientos en las dos vías que esta conselleria está ejecutando en la isla de Ibiza.

Primera, nuevo acceso al aeropuerto de Ibiza. Antecedentes. El antecedente inicial del proyecto es el Estudio informativo 4 CA 97550, el del título Nuevo acceso al aeropuerto de Ibiza, que fue redactado en octubre del 2003, en dicho estudio informativo se justifican distintas alternativas eligiéndose la más adecuada. Dicha alternativa elegida marca la franja de reserva por la que ha de discurrir el trazado definitivo. Finalizada su redacción el estudio informativo fue sometido junto al estudio de impacto ambiental al trámite de información pública mediante anuncio que se publicó en el BOIB de fecha 13 de noviembre del 2003. En marzo del 2004 se redacta el proyecto de trazado donde se describe técnica y ambientalmente la alternativa elegida con clave CA 00013-03, asimismo se acompaña al mismo el correspondiente estudio de impacto ambiental. Aprobado dicho proyecto de trazado técnicamente por la Dirección General de Obras Públicas y Transportes en fecha 16 de abril del 2004, se somete a información pública el 22 de abril del 2004.

Una vez estudiados todos los informes de las diferentes instituciones afectadas y las alegaciones de los particulares, tal y como establece el Decreto 4/86, toda la documentación anterior fue depositada en la Comisión Balear de Medio Ambiente, para que ésta emitiera su dictamen al respecto. Con el informe jurídico emitido por el servicio jurídico de la Conselleria de Obras Públicas de fecha 16 de noviembre del 2004, el informe de supervisión de gabinete de fecha 18 de enero del 2005, e incorporados todos los cambios resultantes de la información pública y del dictamen de la Comisión Balear de Medio Ambiente de fecha 11 de noviembre del 2004, la Dirección General de Obras Públicas y Transportes aprueba definitivamente el proyecto en fecha 24 de enero del 2005.

El proyecto contó con estudio de impacto ambiental con el fin de llevar a cabo la evaluación ambiental detallada según establece el Decreto 4/86 y la Directiva 85/337 del Consejo, modificada por la Directiva 97/11, relativa a la evaluación de las repercusiones de determinados proyectos públicos y privados sobre el medio ambiente.

Mediante acuerdo del Consejo de Gobierno de 28 de enero del 2005 se declaró la urgente ocupación de los terrenos

afectados por la expropiación a que da lugar el proyecto Nuevo acceso al aeropuerto de Ibiza, todo ello de conformidad con lo establecido en el artículo 52 de la Ley de expropiación forzosa y en el artículo 56 de su reglamento. Este acuerdo se publicó en el BOIB número 23, de 10 de febrero del 2005, y se notificó personalmente a todos los propietarios afectados. Interpuesto contra el mismo recurso contencioso administrativo ante la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Superior de Justicia, autos 301 del 2005 y 326 del 2005 acumulados, ésta acordó inaudita parte la suspensión cautelarísima del mismo, en virtud de auto de fecha 5 de abril del 2005, suspensión que fue rápidamente levantada en virtud de auto de 11 de abril del 2005, lo que permitió la continuación del procedimiento expropiatorio. Interpuesto recurso de súplica contra dicho auto por la parte recurrente, éste fue desestimado por auto de 21 de julio del 2005. Finalmente el 30 de junio del 2005 se interesó nuevamente la suspensión cautelar del acuerdo adoptado por el Consejo de Gobierno, petición que fue desestimada por la Sala en virtud de auto de fecha 25 de abril del 2006.

Procedimientos expropiatorios. Declarada la urgente ocupación de los terrenos afectados se iniciaron los procedimientos expropiatorios observándose en todos ellos los trámites esenciales previstos en la ley, que son básicamente el levantamiento de las actas previas de ocupación y el pago y la consignación de los depósitos previos. Respecto del levantamiento de las actas previas, las convocatorias al levantamiento de las actas previas se hicieron públicas a través de anuncios en el BOIB, concretamente en el número 47 de 24 de marzo del 2005, en el número 66 de 30 de abril del 2005, en el número 83 de 31 de mayo del 2005 y en el número 100 de 2 de julio del 2005, y en los diarios *El Mundo* de Ibiza y Formentera, *Ultima Hora* de Ibiza y *Diario de Ibiza*, notificándose asimismo personalmente a los propietarios afectados.

En el caso de propietarios desconocidos o con domicilio desconocido, las citaciones se hicieron también mediante edictos en los tablones de anuncios de los ayuntamientos correspondientes. Asimismo en aquellas fincas con propietarios desconocidos o no comparecientes las actas previas levantadas se pusieron en conocimiento del Ministerio Fiscal de conformidad con lo establecido en el artículo 5 de la Ley de expropiación forzosa.

El levantamiento de las actas previas se hizo en la misma finca, cosa que no se ha hecho en ninguna otra isla, estando presentes representantes de la administración expropiante y del ayuntamiento correspondiente. En los supuestos de incomparecencia del representante municipal, como aconteció de forma generalizada y curiosamente en las fincas situadas en el término municipal de Ibiza capital, se procedió conforme con lo establecido en el artículo 57.1 del Reglamento de la Ley de expropiación forzosa, es decir, a suspender la diligencia y a proceder a una nueva citación con la antelación de los ocho días que marca la ley. La incomparecencia del representante municipal tras esa segunda citación motivó que las actas previas se levantasen en su ausencia, sin que ello constituya vicio alguna que afecte al procedimiento expropiatorio según constante jurisprudencia.

El segundo paso era el pago y/o consignación en la caja general de depósitos de los depósitos previos y de las indemnizaciones por pronta ocupación y acta de ocupación. Los propietarios afectados fueron personalmente citados para el pago de los depósitos previos y de las indemnizaciones por pronta ocupación, así como para el levantamiento del acta de ocupación. La incomparecencia de algunos propietarios motivó que los depósitos previos y las indemnizaciones por pronta ocupación se consignaran en la caja general de depósitos.

Pasamos a la entrada en las fincas expropiadas. La ocupación material de las fincas expropiadas, una vez cumplimentados los trámites legales, motivó la interposición por parte de algunos propietarios afectados tanto de recursos contenciosos administrativos ante la Sala de lo Contencioso, denunciando la actuación en vía de hecho de esta administración, como de denuncias ante los Juzgados de Instrucción de Ibiza en las que se imputaba la comisión de delitos tan graves como el de expropiación ilegal, allanamiento de morada, contra el ejercicio de derechos cívicos y falsedad documental. Nótese que, pese a denunciarse defectos tan graves en la tramitación de los procedimientos expropiatorios, las actuaciones judiciales sólo se iniciaron en el momento de ocuparse materialmente las fincas y no antes, pese a que todo el proceso expropiatorio era notorio y tuvo desde el principio una gran repercusión mediática.

Miramos primero la parte de la vía de hecho, en vía contenciosa y luego iremos a la parte penal de los juzgados de instrucción. Las vías de hecho en sede contenciosa administrativa descansan según los casos, bien en una supuesta ausencia de procedimiento expropiatorio, bien en la omisión de trámites esenciales que jalonan el mismo. La jurisprudencia ha perfilado con todo detalle qué debe entenderse por vía de hecho, y así la Sala en un auto de fecha 14 de marzo del 2006 recuerda que la vía de hecho implica actuaciones materiales de la administración, carentes de cobertura jurídica, pero no aquellas que incurran en cualquier vicio procedimental, incluso los más graves de vulneración de derechos fundamentales o los de omisión del procedimiento legalmente establecido, que determinarían su nulidad de pleno derecho, sino de actuaciones materiales en que no concurre decisión administrativa previa que les sirve de fundamento. Se ha de tratar de actuación al margen absoluto de ejercicio de potestad administrativa, procedimiento y decisión del órgano competente. En otras palabras, hay que descartar que la vía de hecho se refiera a supuestos de cualquier vicio procedimental o de falta de competencia del órgano, incluso los de nulidad de pleno derecho, tampoco cualquier infracción jurídica determinante de nulidad o de anulabilidad puede equivaler a la ausencia de cobertura jurídica, debiéndose reservar para los supuestos más graves de actuación material total y absolutamente al margen de competencia y procedimiento y sin previa habilitación por norma o acto que le sirve de fundamento.

En todas las vías de hecho denunciadas con motivo de la ejecución del proyecto Nuevo acceso al aeropuerto de Ibiza, la Sala ha terminado denegando la suspensión cautelar de la actuación administrativa denunciada, apreciando en el limitado ámbito de cognición de la pieza separada de suspensión que esa vía de hecho no existe, sin perjuicio de lo que finalmente pueda decidirse en sentencia. Es más, incluso en aquellos caso

aparentemente más flagrantes y que por ello motivaron que la Sala adoptara de forma cautelarísima e inaudita parte por tanto, la suspensión ha terminado levantando dicha suspensión una vez celebrada la comparecencia que fija el artículo 135 de la Ley de la jurisdicción y tras comprobar que lo denunciado no se ajustaba a la realidad.

Cronológicamente y en relación con este proyecto viario, los recursos interpuestos y sus vicisitudes a fecha de hoy son los siguientes.

Procedimiento 885/2005, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con las fincas siguientes: 67, 74.1, 67.1 Ca Na Palleva, 34, 23.2, 78, 81 Can Malalt, que es término municipal de San José, 30, 33.1, 17, 18.1, 19, 23.33, Can Cifre y 58 término municipal de Ibiza. En virtud de auto de 29 de noviembre del 2005 la Sala desestimó la petición cautelarísima solicitada por los recurrentes. Actualmente este recurso está desistido, se presentó solicitud de desistimiento con fecha 28 de julio del 2006.

Procedimiento 16/2006, recurso contencioso administrativo contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca número 23.1 del término municipal de San José. Está interpuesto, no ha habido actuación.

Procedimiento 78/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca 58 del término municipal de San José, Can Pere Casetes. En el marco de este recurso se acordó, mediante Auto, de 27 de enero del 2006, la suspensión cautelarísima consiste en ordenar la paralización de los actos que implicaran ocupación de la referida finca, básicamente porque en su escrito de interposición del recurso el recurrente denunció que se había procedido a ocupar la finca de su propiedad sin la previa redacción del acta previa de ocupación, y sin haber procedido al pago del depósito previo de la indemnización por pronta ocupación. Posteriormente, la Sala, en virtud de Auto, de 31 de enero del 2006, levantó la medida adoptada al comprobar la incerteza de lo denunciado, y dice textualmente la Sala: "La representación de la CAIB ha aportado citación cursada por medio de correo certificado a los titulares de la finca, firmada el 21 de noviembre del 2005 por el aquí recurrente D. Pedro Torres Torres, en la que se les convocaba para el siguiente día, 30 de noviembre del 2005, para el levantamiento del acta de ocupación y pago de los depósitos previos e indemnización por pronta ocupación. Consta acta de dicha fecha en la que se refleja que en el lugar y fecha emplazados no comparecieron los aquí recurrentes, procediéndose a la consignación en la caja general de depósitos."

Así pues, ni existe omisión del trámite del artículo 52.6 de la LEC, ni puede invocarse indefensión en quien deliberadamente no quiere intervenir en el procedimiento para luego invocar que no se le ha dado participación en el mismo. Interpuesto el recurso de súplica contra dicho auto fue resuelto en sentido desestimatorio por Auto, de 14 de marzo del 2006, que después de recordar en qué consiste la vía de hecho afirma: "cuando resulta que en nuestro caso sí concurren los elementos formales esenciales, declaración de urgente ocupación, depósito previo a la ocupación, acta de ocupación, se hace extremadamente difícil sostener sin perjuicio de lo que se

valore en sentencia, la concurrencia de vía de hecho. Segundo, en el contexto de lo anterior la actuación de la administración expropiante consistente en procurar el levantamiento del acta previa de ocupación acudiendo a la finca indicada, aunque con media hora de retraso y levantando acta pese a la negativa de los propietarios a subscribirla conduce a que, en modo alguno, se pueda sostener que no exista acta previa, y a que, a falta de tal elemento esencial del procedimiento expropiatorio de urgencia, ello determina la concurrencia de vía de hecho. La falta de indicación de los datos físicos de la finca, tendrá eventual repercusión en el expediente de justiprecio, pero no determina la ausencia de expediente expropiatorio. La identidad del funcionario que en representación de la administración acudió al levantamiento del acta previa de ocupación no altera la realidad de lo indicado, que la administración representada por uno u otro funcionario sí acudió para proceder al levantamiento del acta previa."

Procedimiento 119/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con las fincas 69, 71.1, 66, 66A, del término de San José. En virtud de Auto, de 10 de febrero del 2006, la Sala deniega la suspensión cautelarísima solicitada, esta decisión no fue recurrida ni tampoco se interesó la suspensión por vía ordinaria.

Procedimiento 135/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca 67.1 del término municipal de San José, Ca Na Palleva. En virtud de Auto, de 10 de febrero del 2006, la Sala deniega la suspensión cautelarísima sin que posteriormente se haya interesado de nuevo la suspensión, se ha presentado solicitud de desistimiento de dicho procedimiento con fecha 27 de septiembre del 2006.

Procedimiento 145/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con fincas número 67 y 74.1 del término municipal de San José, Ca Na Palleva. En virtud de Auto 14, de febrero del 2006, la Sala deniega la suspensión cautelarísima. El 29 de septiembre del 2006 se solicita desistimiento y archivo de los autos.

Procedimiento 160/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca número 78 del término municipal de San José, Can Malalt. En virtud de Auto, de 20 de febrero del 2006, la Sala deniega la suspensión cautelarísima.

Procedimiento 258/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca 81 del término de San José, Can Malalt. En virtud de Auto, del 28 de junio del 2006, la Sala deniega la suspensión cautelar interesada.

Procedimiento 259/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca número 80 del término municipal de San José, Can Malalt. En virtud de Auto, de 27 de abril del 2006, se deniega la medida cautelar de suspensión solicitada.

Y procedimiento 301/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con las fincas números 8 y 8.1.

En relación son las diligencias previas abiertas en los Juzgados de Instrucción de Ibiza a raíz de las denuncias formuladas por los propietarios afectados por este proyecto con indicación de cómo estamos actualmente, tenemos los siguientes procedimientos:

Juzgado de Instrucción número 2. Diligencias previas 442/2006, abiertas a raíz de la denuncia formulada por Antonio y José Planells Tur, en relación con la ocupación de las fincas 80 y 81 del término de San José. Por Auto, de 27 de marzo del 2006, se acuerda el sobreseimiento y archivo.

Diligencias previas 527/2006 abiertas a raíz de la admisión a trámite de la querrela criminal presentada por falsedad documental por D. Pedro Torres Torres. El 18 de octubre del 2006 está señalada la declaración como testigos de dos personas presentes el día señalado para el levantamiento del acta previa a la ocupación cuya falsedad se denuncia en la querrela presentada.

Diligencias previas 615/2006 abiertas a raíz de la denuncia formulada por Mariano Ribas Torres en relación con la ocupación de las fincas números 13 y 11.1 del término municipal de Ibiza. El 29 de abril se remitió el expediente de esta finca al juzgado y no consta ninguna otra actuación.

Diligencias previas 616/2006 abiertas a raíz de la denuncia formulada por Mariano Ferrer Torres en relación con la ocupación de la finca número 11 del término municipal de Ibiza. El 10 de abril del 2006 se remitió el expediente y no consta ninguna otra actuación.

Diligencias previas 617/2006 abiertas a raíz de la ocupación de la finca número 19 del término municipal de Ibiza. El 16 de mayo se remitió el expediente al juzgado y no consta ninguna otra actuación.

Juzgado de Instrucción número 3. Diligencias previas 237/2006 abiertas a raíz de la denuncia formulada por Motonáutica Ibiza S.A., en relación con la ocupación de las fincas números 66, 69 y 71 del término de San José. Por Auto, de 12 de febrero del 2006, se acordó el sobreseimiento y el archivo.

Diligencias previas 1750/2006 abiertas a raíz de la denuncia formulada por José Planells Tur en relación con la ocupación de la finca número 80 del término municipal de San José. Está pendiente la remisión del expediente.

Juzgado de Instrucción número 4. Diligencias previas 931/2006 y diligencias previas 552/2006 en relación con las fincas 67, 69, 74.1 Ca Na Palleva y Motonáutica. El Auto, de 3 de mayo del 2006, deniega la medida cautelar; el Auto, de 10 de mayo del 2006, ratifica la denegación de la medida cautelar, y por Auto, de 27 de septiembre del 2006, se ha acordado la retirada de la denuncia por parte de los denunciados.

Y para terminar con el nuevo acceso, vamos a hacer un comentario sobre la necesidad de recabar autorización judicial para entrar en las fincas para proceder a la ocupación de las fincas expropiadas. El régimen sustantivo en esta materia fue proporcionado en términos generales por el artículo 96.3 de la

Ley de procedimiento administrativo que aclaró que la autorización judicial para la que es competente el juez contencioso conforme al artículo 8.6 de la Ley de la jurisdicción, sólo es necesaria para entrar en un domicilio y no en otros lugares a salvo de mayores limitaciones que pudieran establecerse en otras leyes. A partir de aquí la diversificación de previsiones sobre el particular se contiene en normativas de lo más variada como la tributaria, la urbanística o en materia de defensa de la competencia. Ello nos conduce a la norma sectorial y sustantiva concreta que regula los supuestos en los que es necesaria la autorización judicial en los casos de ocupación de inmuebles expropiados y esa norma no es otra que el artículo 51 de la Ley de expropiación, en la redacción que le ha dado el artículo 76 de la Ley 53/2002, de 30 de diciembre, que dispone "a los efectos de lo dispuesto en el artículo 91.2 de la Ley Orgánica del Poder Judicial y en el 8.5 de la Ley de la jurisdicción contencioso-administrativa, únicamente tendrán la consideración de lugares cuyo acceso depende del consentimiento del titular en relación con la ocupación de los bienes inmuebles expropiados, además del domicilio de las personas físicas y jurídicas en los términos del artículo 18.2 de la Constitución Española, los locales cerrados sin acceso al público.

Respecto de los demás inmuebles o partes de los mismos en los que no concurran las condiciones expresadas en el párrafo anterior, la administración expropiante podrá entrar y tomar posesión directamente de ellos, una vez cumplidas las formalidades establecidas en esta ley, recabando del delegado del Gobierno, si fuera preciso, el auxilio de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado para proceder a su ocupación."

Por tanto, la competencia para conocer de una autorización de entrada corresponde al juzgador, porque se la atribuye el artículo 8.6 de la Ley de la jurisdicción, cuando dicha entrada sea procedente. Pero cuando la entrada es consecuencia de una expropiación forzosa la determinación de los supuestos en que es necesaria, en los que es procedente esa autorización, es una regulación sustantiva que viene proporcionada por la propia Ley de expropiación. Y el precepto que contiene esa regulación es el artículo 51 de la Ley de expropiación que, en lo que aquí interesa, dice dos cosas: la primera, que es que sólo es necesaria la autorización para entrar en domicilios y locales cerrados sin acceso al público, y la segunda, y a ello se refiere el segundo párrafo del artículo 51 de la Ley de expropiación, es que en los restantes inmuebles la autotutela administrativa no encuentra excepción, por lo que, siguiendo la regla general establecida en el artículo 95 de la Ley de procedimiento, la entrada la realizará la administración sin intervención judicial.

Pero aún nos dice algo más de fundamental importancia cuando el precepto matiza que no será necesaria la autorización en los demás inmuebles o partes de los mismos. Y es que en un inmueble o finca puede haber un domicilio pero que no necesariamente uno y otro coinciden, ya que es perfectamente posible, y es habitual en el ámbito rural, que sólo una parte de la finca se haya destinado a ubicar la vivienda que constituye el domicilio, de manera que la parte restante de la finca o inmueble no es un domicilio.

Esto que es evidente es perfectamente concorde con la jurisprudencia constitucional que limita el concepto de domicilio, cuya inviolabilidad se protege constitucionalmente, al espacio en el cual el individuo vive sin estar sujeto necesariamente a los usos y convenciones sociales y ejerce su libertad más íntima, sentencia del Constitucional 137/1985 y 189/2004, entre otras muchas; esto es, a la parte de inmueble en la que se ejerce la intimidad que se protege a través del derecho constitucional, reconocido en el artículo 18.2 de la Constitución. Entender que todo el inmueble en el que se ubica un domicilio es también domicilio sería confundir el domicilio constitucionalmente protegido, del artículo 18 de la Constitución, con el derecho de propiedad, del artículo 33 de la Constitución, confusión en la que no cae el artículo 51 de la Ley de expropiación forzosa, norma vigente con rango de ley que sitúa clara y adecuadamente ambos conceptos y derechos.

Siguiendo este planteamiento, la entrada en aquellas fincas donde no existían domicilios o locales cerrados sin acceso al público, o donde existiendo éstos no se veían afectados, no se supeditó a la previa solicitud de autorización judicial, planteamiento que posteriormente fue avalado por la Sala, en sus Autos de 5 de abril de 2006 y de 28 de abril de 2006.

Por otro lado, y en otro orden de cuestiones, esa regulación es perfectamente concorde con el ámbito de protección que al domicilio, desde su dimensión de morada, dispensan otras ramas del ordenamiento, como la penal. Ello es lo que justifica, por ejemplo, que la jurisprudencia penal descarte que pueda existir delito de allanamiento de morada para hacer entrada en los jardines adyacentes a los edificios cerrados que constituyen el domicilio real y protegible; así lo expresan, de manera precisa, entre otras, las sentencias de la Audiencia Provincial de Jaén, de 15 de julio de 2004, precisamente en ejecución de una expropiación de Lleida, de 24 de marzo de 2004, o del Tribunal Supremo, de 18 de marzo de 1992, que excluye que puedan tener la consideración de domicilio el jardín adyacente a una casa, por mucho que esté, como lo estaba el de Autos, vallado o cercado, ni que para hacer entrada en el mismo sea necesaria una autorización judicial.

Se dice literalmente en esta sentencia: “Conocido éste, se dirigen a su vivienda el sargento y un guardia encontrando el citado coche detrás de la casa del procesado. Ciertamente, el automóvil se encontraba en la propiedad, finca limitada o cerrada, pero refutar domicilio a tal lugar supone una confusión entre la *domus* y la propiedad. Tanto en sentido etimológico, gramatical, histórico y lógico, no pueden equipararse domicilio y propiedad por colindante que ésta sea y por más o menos cerrada que se encuentre, destinará a jardín o predio rústico. En su acepción etimológica, domicilio, derivado de *domus* y de *colere*, es equivalente a habitar una casa, significando dicho vocablo domicilio, casa, habitación, estancia, morada y, según el Diccionario de la Real Academia de la Lengua Española, es equivalente a morada fija y permanente, casa en que uno habita o se hospeda y lugar en que legalmente se considera establecida una persona para el cumplimiento de sus obligaciones o el ejercicio de sus derechos.

Pero, a más del indicado significado, existe también un concepto legal de domicilio que supone interpretación auténtica y que reputa por tal el edificio o lugar cerrado o la parte de él

destinado principalmente a la habitación de cualquier español o extranjero residente en España y de su familia, artículo 554.2 de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, que no se extiende a los aledaños del mismo. En el sentido legal así se ha entendido siempre, artículos 189, 191.1 y 571 del Código Penal, sobre todo en el paralelismo del delito del artículo 191.1º cometido por el funcionario público y el allanamiento de morada del artículo 490, cuyo sujeto activo es un particular y que para su consumación requiere la entrada en la morada ajena.”

En consecuencia, en todas las fincas expropiadas donde existían domicilios o locales afectados se ha procedido a solicitar, con carácter previo a su ocupación, la autorización judicial de entrada, y tanto la Sala como los Juzgados de lo Contencioso-Administrativo de Palma, la han otorgado, todo ello tras realizar un examen *prima facie* de la legalidad del procedimiento expropiatorio seguido.

Y pasamos al desdoblamiento de la carretera Ibiza-San Antonio.

Antecedentes. La actual carretera Ibiza-San Antonio tiene características de vía con tercer carril, con la problemática que esto conlleva, falta de capacidad, malas condiciones de circulación y alta peligrosidad. Tal y como se recoge en la instrucción de trazado, norma 3.1, 1-c de trazado de carreteras, aprobado por Orden de 27 de diciembre de 1999, en el capítulo 2.1.b) y en la modificación puntual número 1 del Plan director sectorial de carreteras, aprobada por acuerdo del Consejo de Gobierno, de fecha 20 de abril de 2001, y publicada en el BOIB de 12 de mayo de 2001, las vías con tercer carril quedan expresamente prohibidas, permitiéndose, por ello, la duplicación de calzadas sin que necesariamente deban ser convertidas en autopistas o autovías.

Con el fin de llevar a cabo el desdoblamiento de los terceros carriles, se inicia el expediente administrativo mediante una propuesta de orden de estudio, de fecha de 15 de julio de 2003, en el que se justifica dicha actuación en la carretera Ibiza-San Antonio C-703 existente.

El proyecto de trazado y el estudio de impacto ambiental del desdoblamiento de la carretera Ibiza-San Antonio, clave CA 000803, se aprobó técnicamente en fecha 26 de mayo de 2004, y se llevó a cabo el trámite de información pública desde el 29 de mayo de 2004 hasta el 30 de junio de 2004. Tras el trámite de información, y a raíz de las alegaciones recibidas, se elaboró el proyecto modificado número 1, desdoblamiento de la carretera Ibiza-San Antonio, acondicionamiento local y mejora de capacidad, clave CA 00080301, el cual fue aprobado técnicamente en fecha 19 de noviembre de 2004.

Una vez aprobado técnicamente el proyecto, se solicitó informe a las corporaciones afectadas, Ayuntamiento de Santa Eulalia, San Antonio e Ibiza, al Consell Insular de Ibiza y Formentera y a la Conselleria de Medio Ambiente. Al haberse realizado una modificación sustancial del proyecto inicial, el modificado número 1 fue sometido de nuevo a información pública el 23 de noviembre de 2004.

Una vez finalizado este trámite, el servicio jurídico de la Conselleria de Obras Públicas, Vivienda y Transportes emitió,

el 24 de febrero de 2005, informe jurídico sobre la tramitación del proyecto en el que se constata el cumplimiento de cuanto se dispone en el artículo 19 de la Ley de carreteras de la CAIB sobre el trámite de información pública y el artículo 56 del Reglamento de la Ley de expropiación forzosa; se da cuenta de los informes de los organismos emplazados, sobre los que se explicita que no constituyen obstáculo porque no existe discrepancia entre los entes locales afectados. Y en lo que afecta a las alegaciones de los particulares, se remite al informe del jefe del Departamento técnico, por lo que procede la prosecución del expediente.

El proyecto contó con el estudio de impacto ambiental, con el fin de llevar a cabo la evaluación ambiental detallada, según establece el Decreto 4/1986 y la Directiva 85/337 del Consejo, relativa a la evaluación de las repercusiones de determinados proyectos públicos y privados sobre el medio ambiente, modificada por Directiva 97/11, que obtuvo el dictamen favorable de la Comisión Balear de Medio Ambiente el 11 de noviembre de 2004.

Una vez incorporados todos los cambios resultantes de la información pública y del dictamen de la Comisión Balear de Medio Ambiente, la Dirección General de Obras Públicas y Transportes aprobó definitivamente el proyecto, en fecha 2 de marzo de 2005.

En fecha 8 de abril, y mediante acuerdo del Consell de Govern, se declaró la urgente ocupación de los terrenos afectados por la necesaria expropiación a que da lugar el proyecto de desdoblamiento de la carretera de Ibiza-San Antonio, clave CA 00080301. La orden de inicio del expediente de expropiación forzosa urgente fue por la consellera de Obras Públicas, Vivienda y Transportes de fecha 27 de abril de 2005. Este acuerdo se publicó en el BOIB núm. 61, de 21 de abril de 2005, y se notificó personalmente a todos los propietarios afectados.

Interpuesto contra el mismo recurso contencioso-administrativo ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo, ello ha dado lugar a las siguientes actuaciones: al procedimiento 499/2005; en virtud de Auto, de 27 de junio de 2006, se denegó la suspensión cautelar de dicho acuerdo. Y al procedimiento 500/2005; en virtud de Auto, de 3 de septiembre de 2005, se denegó la suspensión cautelar. Interpuesto contra el mismo recurso de súplica éste fue desestimado, en virtud de Auto, de 13 de octubre de 2005.

Procedimientos expropiatorios. Declarada la urgente ocupación de los terrenos afectados, se iniciaron los procedimientos expropiatorios observándose en todos ellos los trámites esenciales previstos que, básicamente, son el levantamiento de las actas previas a la ocupación y el pago o la consignación de los depósitos previos.

Respecto al levantamiento de las actas previas de ocupación, las convocatorias al levantamiento de actas previas se hicieron públicas a través de anuncios en el BOIB, concretamente en el núm. 137, de fecha 15 de septiembre de 2005, y en los diarios *El Mundo de Ibiza* y *Formentera*, *Última Hora de Ibiza* y el *Diario de Ibiza*, notificándose asimismo personalmente a los propietarios afectados. En el caso de

propietarios desconocidos o con domicilio desconocido, las citaciones se hicieron también mediante edictos en los tablones de anuncios de los ayuntamientos correspondientes. Asimismo, en aquellas fincas con propietario desconocido o no compareciente, las actas previas levantadas se pusieron en conocimiento del Ministerio Fiscal, de conformidad con lo establecido en el artículo 5 de la Ley de expropiación forzosa. El levantamiento de las actas previas se hizo en la misma finca, estando presentes representantes de la administración expropiante y del ayuntamiento correspondiente. En los supuestos de incomparecencia del representante municipal, como aconteció de forma generalizada en las fincas situadas en el término municipal de Ibiza, se procedió conforme con lo establecido en el artículo 57.1 del Reglamento de la Ley de expropiación forzosa, es decir, a suspender la diligencia y a proceder a una nueva citación, con la antelación de ocho días que marca la ley. La incomparecencia del representante municipal tras esa segunda citación motivó que las actas previas se levantaran en su ausencia, sin que ello constituya vicio alguno que afecte al procedimiento expropiatorio, según constante jurisprudencia.

Respecto al pago o a la consignación en la caja general de depósito de los depósitos previos y de las indemnizaciones por pronta ocupación y acta de ocupación, decir que los propietarios fueron personalmente citados para el pago de los depósitos previos y de las indemnizaciones por pronta ocupación, así como para el levantamiento de las actas de ocupación. La incomparecencia de algunos propietarios motivó que dichos depósitos e indemnizaciones se consignaran en la caja de depósitos.

Y pasamos a la entrada de las fincas expropiadas. Respecto a la ocupación material de las fincas expropiadas, una vez cumplimentados los trámites legales, motivó la interposición, por parte de algunos propietarios afectados, tanto de recursos contencioso-administrativos ante la Sala denunciando actuación en vía de hecho por parte de la administración, como de denuncias ante los Juzgados de Instrucción en las que se imputaban la comisión de delitos tan graves como el de expropiación ilegal, allanamiento de morada, contra el ejercicio de derechos cívicos y falsedad documental. De nuevo nótese que, pese a denunciarse defectos graves en la tramitación de procedimientos expropiatorios, las actuaciones judiciales sólo se iniciaron en el momento de ocuparse materialmente las fincas, y no antes, pese a que todo el proceso expropiatorio era notorio y tuvo desde el principio una gran repercusión mediática.

Cronológicamente y en relación con este proyecto viario, los recursos interpuestos contra la supuesta actuación en vía de hecho y las vicisitudes a fecha de hoy son las siguientes:

- Procedimiento 107/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca núm. 155 del término municipal de San Antonio; en virtud de Auto, de 11 de abril de 2006, se deniega la medida cautelar.

- Procedimiento 180/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca 51 del término municipal de San Antonio; en virtud de Auto, de 28 de

febrero de 2006, se deniega la suspensión cautelarísima interesada.

- Procedimiento 278/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca 116 del término municipal de San Antonio. En el marco de este recurso, se acordó, mediante Auto, de 30 de marzo, la suspensión cautelarísima consistente en ordenar la paralización de los actos que implicaran la ocupación de dicha finca, básicamente porque en el escrito de interposición del recurso el recurrente denunció que se había procedido a ocupar la finca de su propiedad sin la existencia de un procedimiento expropiatorio. Posteriormente, la Sala, en virtud de Auto, de 5 de abril de 2006, levantó la medida adoptada al comprobar la incerteza de lo denunciado, y dice textualmente que “En el presente supuesto se accedió a la suspensión porque se afirmaba que la ocupación de la finca de mis principales por la administración expropiante, se ha llevado a cabo sin que se hayan seguido los trámites esenciales establecidos en el artículo 52 de la Ley de expropiación forzosa: acta previa de ocupación, depósito previo, pago de depósito de daños y perjuicios por rápida ocupación y acta de ocupación de la finca”. Se añadía que “La finca ocupada es una vivienda de carácter unifamiliar que constituye el domicilio de mis principales, sin que la administración expropiante haya solicitado la autorización judicial de entrada en domicilio o en terrenos cuyo acceso requiere el consentimiento de su titular, por lo que la actuación de la administración puede ser constitutiva de delito de allanamiento de morada.

Pues bien, tales presupuestos fácticos, una vez que la administración ha aportado el expediente administrativo, han resultado ser falsos. Veamos, en fecha 8 de abril de 2005, el Consejo de Gobierno acordó la urgente ocupación de los terrenos afectados por el desdoblamiento de la carretera Ibiza-San Antonio; en fecha 13 de mayo, se notificó dicho acuerdo personalmente al ahora recurrente, que no lo impugnó.

Segundo. En fecha 12 de enero de 2005, el ahora recurrente había presentado alegaciones al proyecto de trazado y al estudio de impacto ambiental del mencionado expediente.

Tercero. Citado el ahora recurrente para la redacción del acta previa de ocupación en el domicilio designado por éste en el mismo, resultó ser desconocido el dicho domicilio, según el servicio de correos, por lo que surte efecto la citación publicada en el BOIB núm. 137, de 15 de septiembre de 2005, y en el *Diario de Ibiza* de 15 de septiembre de 2005, entre otros.

Cuarto. El acta previa de ocupación se levantó el día y hora señalado, el 29 de septiembre de 2005, a las 12.45 horas, sin que comparecieran los ahora recurrentes.

Quinto. En fecha 10 de diciembre de 2005, se notificó personalmente al recurrente la citación para el levantamiento del acta de ocupación y pago de los depósitos previos, lo que tendría lugar el 19 de diciembre de 2005, a las once y media horas, en el Ayuntamiento de Sant Antoni.

Sexto. El ahora recurrente no compareció a dicha citación, por lo que se levantó acta de ocupación sin su presencia y se

procedió a la consignación del depósito previo en la caja de depósitos.

Séptimo. La expropiación afecta a una franja de terreno rústico de secano de 6.774 metros cuadrados y no afecta a la vivienda existente en la finca que se encuentra a más de 35 metros del punto más cercano de la franja expropiada.

En consecuencia, si se accedió a la medida cautelar de suspensión inaudita parte, lo fue en la confianza de que los extremos afirmados en la solicitud eran ciertos. No obstante, de lo relatado resulta que sí se ha seguido procedimiento expropiatorio y que es el propio recurrente quien, deliberadamente, no quiere intervenir en el procedimiento para luego invocar indefensión porque no se le ha dado participación en el mismo.

Razonamiento jurídico segundo. Interpuesto recurso de súplica contra el Auto, la Sala lo estimó parcialmente, en virtud de Auto, de 28 de junio, únicamente en el extremo relativo a la condena en costas, porque le habían condenado en costas, y después de pedir disculpas, porque tuvo que pedir disculpas.”

- Procedimiento 324/2006, recurso contencioso-administrativo contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca núm. 182 y 183 del término municipal de San Antonio. En el marco de este recurso también se acordó, mediante Auto, de 24 de abril de 2006, la suspensión cautelarísima consistente en ordenar la paralización de los actos que implicaran ocupación de la referida finca, medida que igualmente fue levantada mediante Auto, de 28 de abril de 2006, que asimismo impuso las costas a la parte recurrente “*donades les circumstàncies del cas i el plantejament abordat des de l'inici a les contradiccions de les rèpliques efectuades a la compareixença, consideram que, conforme les previsions de l'article 139 de la Llei jurisdiccional, hem d'imposar a la part actora les costes processals d'aquests incidents*”.

- Procedimiento 379/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca núm. 74 del término municipal de San Antonio. La Sala accedió, en virtud de Auto, de 29 de mayo de 2006, a la suspensión cautelarísima sobre la base alegada por el recurrente, de que el procedimiento expropiatorio se había seguido con persona distinta a quien figuraba como titular registral de la finca expropiada. En la comparecencia posterior se acreditó que dicho expediente se había seguido con quien figuraba como titular catastral de la finca, padre, a la sazón, del recurrente, lo que motivo que la Sala levantara la medida adoptada en Auto, de fecha 1 de julio de 2006.

- Procedimiento 380/2006, recurso contencioso contra la actuación en vía de hecho en relación con la finca núm. 111 del término municipal de San Antonio. En este todavía no ha habido actuaciones.

Y en relación a las diligencias penales previas abiertas en los Juzgados de Instrucción de Ibiza, a raíz de las denuncias formuladas por los propietarios afectados por este proyecto, la situación es la siguiente:

- Juzgado de Instrucción núm. 1. Diligencias previas 784/2006, abiertas a raíz de la denuncia por usurpación y expropiación ilegal, fincas núm. 30 a 34, de Ibiza a San Antonio, propietario Juan Marí Marí. Se da la circunstancia de que, tal como recoge el Auto del Juzgado, el propietario había autorizado a la empresa, mediante escrito correspondiente, a acceder a la finca para posibilitar la realización de obras de canalización. Posteriormente puso la denuncia. Por Auto de 22 de julio de 2006 se acordó el sobreseimiento.

- Juzgado de Instrucción núm. 2. Diligencias previas 319/2006, de Ibiza, San Antonio, Catalina Cardona Planells, denuncia formulada por falsedad documental. Por Auto de 3 de abril de 2006 se acordó el sobreseimiento. Se ha recurrido en reforma, y por Auto, de 1 de agosto de 2006, se ha desestimado el recurso de reforma.

- Diligencias previas 443/2006, Catalina Juan Cardona. Está pendiente de identificar número, finca, polígono y parcela. Escrito remitido el 21 de marzo de 2006.

- Diligencias previas 489/2006, fincas 66, 67, Juaquina Torres Casas. Estamos personados y enviado el expediente el 26 de mayo de 2006. Por Auto de 31 de mayo de 2006 se ha acordado el sobreseimiento.

- Diligencias previas 619/2006, finca 182, Es Puig. Por Auto, de 26 de abril de 2006, se acordó el sobreseimiento. Se recurrió en reforma. Y por Auto, de 1 de agosto de 2006, se desestima el recurso de reforma y además, en este Auto, el Juez asume totalmente los argumentos de la Letrada de la comunidad autónoma, que aquí nos acompaña, para descartar la existencia del delito de allanamiento de morada. Y dice, en concreto, en el expositivo tercero: "En cuanto a lo que debe refutarse domicilio, cualquier estudio que ahora se haga del tema devendría inútil, pues, a la vista de lo dispuesto en el Auto, de 28 de abril de 2006, dictado por la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia, en relación con el recurso contencioso-administrativo de 24 de abril de 2006, interpuesto por la representación de las Señoras Antonia Sala Ramón, Margarita Sala Ramón, María Sala Ramón e Inés Sala Rosselló, contra la supuesta actuación material constitutiva de la vía de hecho de la Conselleria de Obras Públicas, desestimando la petición de suspensión en la pieza separada de los Autos 324/2006, y levantando la resolución interlocutoria dictada el 24 de abril de 2006, habrá de estarse a dicha resolución sin que este Juzgado Instructor pueda entrometerse siquiera mínimamente en la materia que no le corresponde.

Se hacen propios los alegatos de la Sra. Perelló i Jonquera, la Letrada, de forma íntegra, que consta en la alegación tercera en su escrito de oposición al recurso aquí por reproducido."

- Juzgado de Instrucción núm. 3. Diligencias previas 404/2006, abiertas a raíz de la denuncia formulada por Antonio Torres Cardona, en relación con la ocupación de las fincas 76 y 77, denominadas, Ca'n Gaspar. Por Auto, de 30 de marzo de 2006, se acuerda el sobreseimiento.

- Diligencias previas 319/2006, finca 155, propiedad de Esperanza Cardona Torres. Está remitido el expediente el 21 de marzo de 2006.

- Diligencias previas 413/2006, abiertas en relación con la ocupación de la finca núm. 175, denominada Ca'n March del Puig, en San Antonio. Por Auto, de 6 de junio de 2006, se acordó el sobreseimiento.

- Diligencias previas 684/2006, propiedad de José Cardona Marí. Está enviado el expediente el 21 de junio de 2006.

- Diligencias previas 628/2006, abiertas en relación con las fincas núm. 114.1, propiedad de Esperanza Pascual Torres, y la finca núm. 116, propiedad de Antonio Ros Marí. Solicitado el expediente, en oficio de 30 de marzo de 2006, ha sido enviado el 29 de abril de 2006.

- Juzgado de Instrucción núm. 4. Diligencias previas 1011/2006, en relación con la ocupación de la finca núm. 206, propiedad de Don Jaime Pascual Torres. Datos erróneos que se comunicaron al Juzgado el 26 de mayo de 2006, porque se trata realmente de la finca núm. 111. Se remitió el expediente el 9 de junio de 2006. Y por Auto, de 7 de julio de 2006, se acordó el sobreseimiento y el archivo de la causa.

- Diligencias previas 1027/2006, finca 182 y 183, Es Puig. Se ha enviado el expediente el 13 de mayo de 2006.

- Diligencias previas 1082/2006, fincas 115 y 118, Evi Invest, SL. Enviado el expediente el 13 de mayo de 2006.

- Y diligencias previas 1222/2006, en relación con la ocupación de la finca núm. 74, propiedad de Antonio Palau Marí. Enviado el expediente el 16 de mayo de 2006. Por Auto, de 27 de julio de 2006, se acuerda el sobreseimiento y archivo.

En definitiva i per acabar, crec que ha quedat acreditada la professionalitat i la bona fe amb la qual s'ha actuat des de la conselleria i crec que les explicacions donades així ho evidencien.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA.

S'abstenguin de fer manifestacions. Molt bé, moltes gràcies, Sra. Consellera.

Ara, si els grups parlamentaris volen suspendre la sessió, per un màxim de 45 minuts, per tal de formular ...

Molt bé, moltes gràcies. Idò, per formular les preguntes o observacions podran intervenir els grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialista, intervindrà la diputada Sra. Pilar Costa, per un temps de 10 minuts. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. I moltes gràcies a la Sra. Consellera i als alts càrrecs que l'acompanyen per la seva compareixença. Encara que en deu minuts ens serà difícil, intentarem debatre, preguntar o intentar aclarir algunes de les

fosques qüestions que creiem que queden pendents als diferents expedients que fan referència a la construcció de les autovies a Eivissa, enfront de la quasi hora que ha intervengut la Sra. Consellera. Li he d'agrair a la Sra. Consellera que ens hagi permès, a mi almenys personalment, tornar quasi 20 anys enrere quan era a la facultat de dret a la Universitat de Barcelona, i li he de dir que el meu professor, el meu catedràtic de dret administratiu li posaria un excel·lent en llegir aquest dictamen jurídic excel·lent i que jo subscriu el cent per cent. Per tant, jo podria quasi acabar aquí la meua intervenció, però miri, l'important d'aquesta compareixença és tot allò que no ha dit.

Què passa?, que vostè quan s'ha d'aferrar a l'article 33 de la Constitució Espanyola, a la Llei d'expropiació forçosa, com no pot ser d'altra manera quan es tramita un expedient o uns expedients d'aquestes característiques, evidentment en la teoria tots hi estam d'acord, i que quedi clar que a aquestes alçades ningú no posa en dubte el dret que té qualsevol administració a dur endavant una expropiació perquè en aquest cas s'estan construint determinades autovies. El greu de tot això, Sra. Consellera, és que si l'haguessin escoltat els ciutadans d'Eivissa afectats i no afectats, o afectats directament i aquells que, que hi estam tots afectats, indirectament, no crec que haguessin estat tan contents amb les seves explicacions. Per què? Perquè vostè ha defugit de les greus acusacions d'irregularitats, no que li hagin pogut fer els afectats, la plataforma, sinó els mateixos jutges. I ho aclariré.

Vostè ha fet referència a actes i decisions judicials, allà on molts d'ells, el que passa és que vostè aquesta part no l'ha llegida, on diu que, malgrat que puguin existir determinades irregularitats, tots això es veurà a la sentència definitiva i s'aixecaven les mesures cautelars, en ares, precisament, a l'interès general que hi ha en la construcció de determinades obres, en aquest cas, en la construcció d'autovies. Però vostè ha defugit o no ha explicat allò que deien part de les sentències. Però jo no entraré aquí, encara que sé que és l'única defensa que té vostè de llegir un dictamen jurídic, en un debat jurídic amb vostè, que també ho podem fer, sinó, que m'interessa també el debat polític perquè vostè i jo som representants polítics.

I crec que la situació anòmala i excepcional que es viu amb la construcció de les autovies impulsades per la seva conselleria, precisament s'ha produït per la forma precipitada, irregular d'actuar de la seva conselleria per molt que ens intenti fer veure que ara està tot bé. En alguns casos, com deia, els jutges sí varen paraitzar les obres i posteriorment han permès que es continuïn perquè en sentència definitiva es veurà el procediment. Què passa? Que vostès juguen amb el factor temps en el seu favor. Si d'aquí a deu anys la justícia diu que el procediment va ser irregular a vostès això els serà absolutament igual perquè les autopistes estaran enllestides i acabades, i això és l'únic que a dia d'avui i sobretot abans de les properes eleccions, interessa.

Però, també allò que és excepcional, preocupant i molt greu és que la conselleria tengui i continuïn oberts procediments penals, perquè avui no ho ha dit tan clar, evidentment, perquè no jo podia dir, però que segueixen vius i estan oberts procediments penals en diferents jutjats d'instrucció d'Eivissa

per presumptes delictes de falsedat documental, prevaricació, violació del domicili, delictes contra el patrimoni, que aquí no se n'ha fet referència, però que també n'hi ha, i que hi hagi responsables polítics com pot ser un regidor de l'Ajuntament de Sant Josep, funcionaris imputats, que, per cert, sí, diu que són aquí, i què vol, que els doni la benvinguda? No, jo lament que la seva conselleria i els seus funcionaris estiguin imputats en casos tan greus que afecten els ciutadans quan vostès expropien les seves terres per fer les coses malament. I li diré una altra cosa, vostè a un plenari va dir, precisament respecte de l'excel·lent actuació de determinats funcionaris públics, va arribar a dir que els havien de posar una medalla o que els havien de donar un premi i que nosaltres perseguíem funcionaris públics. Miri, és que les greus acusacions i imputacions no les va fer el meu grup, Sra. Consellera, les va fer el Ministeri Fiscal i va estar ratificat pel Jutjat d'Instrucció número 4. Per cert, diligències que continuen obertes i, com vostè ha dit molt bé, el proper 18 d'octubre continuaran aquestes diligències.

Però bé, anem per parts i entrem en casos concrets, ja que vostè només ha entrat en part allà on li convenia. Precisament un dels casos o una de les diligències, en aquest cas, que se segueixen, és igual, al Jutjat d'Instrucció número 4 i pel que fa referència a la finca de Can Malalt, el Govern, la seva conselleria, va entrar a la finca, a ocupar la finca sense haver obtingut prèviament l'autorització judicial. Vostè ens ha llegit des de jurisprudència el concepte de domicili, etc., que com comprendrà no ens posarem a discutir aquí vostè i jo, però sí crec que és necessari llegir aquelles parts dels tocs d'atenció que donen els jutges malgrat que arriben a dir que, encara que això no arribi a ser delictes, l'administració no pot actuar així, i això no ho dic jo, ho diuen els tribunals.

Com deia, una vegada denunciats aquests fets, per entrar per la via de fets, sense autorització judicial a un domicili particular, el Ministeri Fiscal va fer un informe, repetesc, el Ministeri Fiscal, no cap grup polític, un informe de deia o que diu: *"En la causa aparecen hechos que pudieran comportar conductas que podrían tener relevancia penal, entre ellos allanamiento de morada por funcionario público e impedimento del ejercicio de los derechos ciudadanos"*. Davant aquestes greus acusacions el jutge, precisament, va personar-se a la casa, va fer una inspecció ocular i va determinar que, efectivament, es necessitava aquesta autorització judicial per entrar al domicili privat i que el Govern de les Illes Balears no la tenia. Vostès van seguir encaparroats a dir que no feia falta, el mateix jutge els deia que, davant el dubte que allò es pugui considerar o no domicili, evidentment, davant aquesta actuació per part de l'administració, s'havia de ser garant i que s'havia de demanar.

Per això, els tribunals, en aquest cas, els varen aturar els peus cautelament, fins que varen obtenir l'autorització judicial, i vostès defensaven, i això és el que crec perillós, que no necessitaven aquesta autorització i per això aquest acte judicial deia que *"Puesto que la administración expropiante afirma -és a dir, vostès- que no hacía falta autorización judicial y que, en consecuencia, podría estar dispuesta a seguir entrando en el ámbito domiciliario, restringido y tutelado penalmente, la necesidad de adoptar alguna cautela provisionalísima parece evidente, siendo así, que puesta de manifiesto ante el instructor"*

penal la potencialidad de una reiteración presuntamente delictiva o, en el mejor de los casos, de una flagrante ilegalidad con transcendencia irreparable en orden al derecho fundamental a la inviolabilidad del domicilio, no podría aquél dejar de actuar sin grave quiebra de los bienes jurídicos interinamente tutelables”.

És a dir, els jutges crec que encara els varen fer un favor, amb aquest acte, perquè els advertien que no continuassin reiterant aquesta conducta presumptament delictiva. Però no contents amb això, amb unes altres diligències, també per falsedat, en aquest cas, per falsedat documental, en el Jutjat d'Instrucció 4, en una altra resolució judicial que jo crec que és de les més dures que he vist contra l'administració en aquests casos, en aquests procediments expropiatoris, ja que, com deia, independentment que hi hagi finalment una condemna penal o no, que jo crec que no és desitjable i que la intervenció, i en dret la intervenció del dret penal sempre ha de ser mínima, vostè, Sr. Consellera, s'hauria de plantejar per què, i de tots els procediments que vostè ens ha citat això demostra la gran conflictivitat social i judicial que hi ha a l'illa d'Eivissa amb la construcció d'aquestes autopistes. Idò bé, en aquest altre cas a què feia referència, a les diligències prèvies 931 del 2006, el jutge d'instrucció arribar a dir que com poden passar aquestes arbitriietats, referint-se a vostès, Sra. Consellera, en un estat de dret. Deia el jutge d'instrucció que *“no es preciso indicar la plena coincidencia con la parte denunciante sobre la existencia en el expediente relativo a las fincas de referencia de notorias irregularidades administrativas que se concretan en la ausencia de la debida formalización de las actas previas de ocupación y en la ausencia de la debida descripción de bienes a que obliga el artículo 52 de la Ley de expropiación forzosa. En atención a ello, parece evidente que la actuación administrativa podría haber sido otra, considerando la relevancia de los derechos de los expropiados, y no es sobrero preguntarse cómo puede ocurrir algo semejante en un estado de derecho en el que la administración pública debería servir los intereses generales con sometimiento pleno a la ley y al derecho”.*

El mateix jutge d'instrucció, Sra. Consellera, li va dir a vostè, i per molt que em llegeixi tots els actes de la Sala i tots els actes del Jutjat contenciosoadministratiu, allà on els permet a vostès continuar amb les obres, no lleva les irregularitats i el malament que han estat vostès tramitant vostès tots aquests expedients. Perquè, una vegada més, com deia, per a vostès el factor temps és molt més important que els drets dels ciutadans, per un tema purament electoralista i partidista, perquè per a vostès és molt més important acabar les obres abans del maig de l'any que ve que no complir amb la legalitat i respectar els drets dels ciutadans.

Així mateix, Hi ha obertes altres diligències penals, per falsedat documental, ho hem esmentat abans, contra funcionaris de la seva conselleria, que ja han declarat, contra un regidor, en aquest cas també, del municipi de Sant Josep. I no ho ha dit vostè aquí, però aquestes persones, quan van declarar al jutjat, van admetre, ells ho anomenen “errors”, evidentment, com ho han d'anomenar, errors i que les coses que no s'havien fet bé, i que a pesar del que ells anomenen errors, varen continuar endavant i no varen esmenar aquests errors. Per què, Sra. Consellera, no varen tirar enrera i van fer les coses bé? Per què

no varen repetir les citacions de l'acta prèvia d'ocupació en aquells casos en què llavors es va demostrar que els havien posat amb una data anterior a la data que havia rebut el mateix afectat? Això ho han reconegut als jutjats els seus funcionaris i el regidor del municipi de Sant Josep. Per què no varen tirar enrera tot això? Sap per què?, perquè a vostès en aquell moment ni se'ls passava pel cap que un dels afectats tenia una acta notarial on un fedatari públic va aixecar acta del que allà va passar i, evidentment, va posar en evidència que no hi havia ni el regidor ni el representant del Govern de les Illes i que, per tant, no es va aixecar aquesta acta prèvia d'ocupació, i després, per art de màgia, apareix a l'expedient una acta prèvia que vostès envien al jutjat, que no coincideix, per cert, la del Jutjat d'Instrucció amb l'acta que han enviat al Jutjat Contencios, però això ja ho hauran d'explicar vostès als jutges.

En el cas de la finca de Can Malalt, com deia, un funcionari i el regidor varen signar sis actes el mateix dia i a la mateixa hora. Això també pot ser un error, però ens ho hauria d'explicar, com poden estar sis actes signades el mateix i a la mateixa hora, perquè no crec que en un segon les haguessin pogut fer totes, sis actes. I, a més, el funcionari que va signar no era el que es va identificar davant el propietari.

A l'altre cas, que era al que feia referència ara, Can Pere Casetes, on hi ha una acta notarial, segons el jutge hi ha indicis de falsedat documental precisament per aquesta disparitat de les actes prèvies d'ocupació. Perquè una de dues, Sra. Consellera, o són falses les actes prèvies d'ocupació que vostès han presentat als jutjats o que obren als expedients, o és falsa l'acta que va fer el notari corresponent, però ni una ni l'altra casen, per tant una de les dues és falsa. Si vostè, que evidentment defensarà que no és falsa la seva acta, creu que és falsa la de la notària, ho hauria de denunciar, perquè, si no, quedarà sempre el dubte, i en aquest cas sí que el propietari afectat els ha denunciat a vostès per aquesta falsedat documental.

Clar, l'argument que han donat als jutjats els funcionaris o els regidors que es van personar una hora o 45 minuts després per justificar que no coincidiren amb el notari, perdoni que li digui que això té poca credibilitat, però és igual la credibilitat que tenguí, el que no té és cap justificació, perquè si a mi em citen un dia i una hora, i resulta que el funcionari es presenta dues hores després, com vostè comprendrà jo no tenc l'obligació d'estar dues hores esperant a casa que a vostès els sembli bé aparèixer. Però, com li dic, el que els va passar i el que no varen calcular és que hi havia precisament una acta pública, una acta d'un notari, on explicava el que va passar el dia i l'hora en què presumptament estaven citats.

Aquests suposats errors que van reconèixer als jutjats les persones imputades, deien que eren errors en el dia, errors en l'hora i errors en les persones. I dic jo, si sap que la prèvia ocupació o la citació tenia errors en el dia, en l'hora i en les persones, a qui citaven o què feien, vostès? Perquè si hi ha errors en això, és que hi ha errors de dalt a baix, per tant haguessin hagut de tirar enrera en ares a protegir els drets dels ciutadans.

Fins i tot en una de les preguntes que els fan en Instrucció, reconeixen que no existia acta prèvia i que, com que no van trobar ningú, es va fer després.

Jo li pregunto, Sra. Consellera, varen vostès donar ordres polítiques als responsables tècnics que això es fes així?, per què hi ha aquests suposats errors en el dia, en l'hora i en les persones?, i per què, a pesar de reconèixer aquests errors, vostès continuen endavant amb l'expedient i no fan marxa enrera?

Evidentment, a ningú no se li escapa que els interessos econòmics, no només els electorals que unes autovies estiguin acabades abans de les properes eleccions, fan que les coses es facin així, de mala manera, amb aquests suposats errors, sinó que evidentment els interessos econòmics que hi ha darrera fan que hi hagi gent que, fins i tot, s'arrisqui a tenir aquesta actuació tan poc diligent, per dir-ho finament.

Com deia, els implicats varen haver d'admetre aquestes suposats errors, perquè en aquells moments no es comptava amb la fe pública que es va donar amb l'acta notarial que obra en poder del jutge i que vostè, precisament, a no ser que jo no ho hagi escoltat al moment en què ho deia, no n'ha fet menció.

A dia d'avui també està pendent d'aclarir per què no hi ha les mateixes firmes a les actes que varen aportar als jutjats d'instrucció, amb l'acta prèvia d'ocupació dels funcionaris, per què no hi ha les mateixes firmes en una acta que en una altra que s'ha enviat al jutjat contenciós administratiu, que, precisament, aquesta és una de les diligències que la setmana passada va admetre el jutge que es practiqués perquè es pugui dilucidar aquesta contradicció amb les actes, per què en unes surten unes firmes i en unes altres, no. Com dic, el 18 d'octubre es practicaren noves diligències i tal vegada es podran aclarir algunes altres coses.

Finalment, en un altre procediment en el qual no està implicada directament la seva conselleria, perquè és una denúncia que va fer la Guàrdia Civil contra determinats membres de la Plataforma antiautopista, crec que és important destacar algunes afirmacions, per cert, sentència ferma, que allà es fan, a més que absol els acusats, quan diu que *"es un hecho notorio en la isla de Ibiza que existe una fuerte contestación popular y una gran oposición a la construcción de autopistas"*, ja no som els únics que deim que a Eivissa ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, acab, Sra. Presidenta. Dic que ja no som els únics que deim que a Eivissa es construeixen autopistes. *"Para lo cual el Govern balear ha decretado la expropiación forzosa de numerosas fincas"*, diu el jutge en sentència ferma, *"es también notorio que las actas previas a las de ocupación y las actas de ocupación son irregulares cuanto menos en numerosas ocasiones, siendo sistemática la ausencia de funcionarios municipales en el momento de levantar las actas correspondientes, existiendo en este mismo juzgado diligencias*

previas por supuesto delito de falsedad documental en cuanto a las actas de una de las fincas expropiadas y siendo numerosas las diligencias penales abiertas en todos los juzgados de Ibiza por denuncias cruzadas". Això es diu en una sentència on el Govern evidentment no era part en aquest procediment, perquè era una denúncia de la Guàrdia Civil contra ciutadans de la Plataforma antiautopista, però crec que era important destacar per la part del contingut a què he fet menció.

En conclusió, Sra. Consellera, jo crec que seria molt millor per a la tranquil·litat dels ciutadans de l'illa d'Eivissa afectats per les expropiacions, que vostès actuassin amb diligència, que reconeguessin les irregularitats que s'han comès perquè ho diuen les mateixes resolucions judicials, i que tirassin enrera, en ares a la seguretat jurídica, per tal de garantir els drets dels ciutadans, que els interessos partidistes i electoralistes no poden estar per damunt de les garanties dels ciutadans.

En segon lloc, com a segona conclusió, Sra. Consellera, la seva conselleria està implicada en presumptes delictes gravíssims de falsedat documental, prevaricació o violació de domicili que esperem que finalment no hi hagi cap condemna penal per tots aquests delictes, perquè si hi ha absolucions, almenys ens podrem quedar amb la tranquil·litat que no s'ha actuat amb dol, però el que és clar és que s'han comès irregularitats, com diuen les resolucions.

Sra. Consellera, jo crec que després de tot això, vostè hauria d'haver assumit ja les seves responsabilitat polítiques, i li ho dic molt seriosament, a dia d'avui és absolutament insostenible que amb tot el que passa a Eivissa, amb totes aquestes irregularitats, amb tota aquesta confrontació social, amb més de 20.000 persones al carrer, vostè no hagi assumit les seves responsabilitats polítiques, sobretot quan un jutge ha arribat a dir que *"cómo es posible que pueda pasar esto en un estado de derecho"*. Això ho diu una resolució judicial, Sra. Consellera, no es pot jugar ni amb els ciutadans, ni amb el territori, i, com deia abans, desgraciadament, no només el factor temps, sinó el factor econòmic prima en la construcció d'aquestes autovies perquè si no, a dia d'avui, Sra. Consellera, encara és hora que ens aclareixi per què uns projectes que estaven -ja acab, és el darrer, Sra. Presidenta- projectats per 12 milions d'euros, ara en valen més de 480 milions, a dia d'avui, Sra. Consellera, vostè aquesta diferència econòmica, supòs que això no és un petit error, no l'ha explicada.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, vol contestar un per un o globalment?, com vostè prefereixi. Vol contestar un per un? Molt bé. Té la paraula per contestar al Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo entenc que els molesti que les carreteres vagin tan bé, ho entenc, perquè després de la campanya que varen

orquestrar a Eivissa i tan malament com els ha sortit ..., ho entenc, perquè no és res més que una campanya política el que vostès varen orquestrar a Eivissa, res més, i els ha sortit malament, i aquesta és l'única realitat. I l'única cosa que em sap greu de tot això, és que els imputats siguin dos funcionaris de la conselleria que han complert escrupolosament amb la seva feina i que mereixen un premi, perquè s'han dedicat amb cos i ànima i amb bona fe a les seves obligacions com a funcionaris, amb independència, amb imparcialitat, els ho vull reconèixer i els ho reconeixem tots els que estam aquí i també el departament de Carreteres. I mai no hem negat errades a la conselleria, les tenim, som humans. *Pero no hemos hecho ni allanamiento de morada, ni derecho civil, ni no sé qué, ni no sé cuántos*, cap dels que som aquí, cap. Mala fe, nosaltres no en tenim, vostès no ho sé, però nosaltres no en tenim, de mala fe, cap de nosaltres, li ho puc assegurar. Si algú ha d'estar imputat a Eivissa ha de ser o jo, la secretària general tècnica o el director general que no ha pogut ser aquí perquè és a fer feina a Madrid, però els funcionaris, no, i li dic de tot cor aquest tema, això sí que em sap greu, és l'únic que em sap greu d'aquesta història d'Eivissa, li ho dic amb el cor a la mà, és el que em sap greu perquè han fet una feinada, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa, i ho lament profundament.

Crec que a la seva intervenció, vostè pot dir si hi ha irregularitat o no sé què, però violació del domicili, drets civils, violació del domicili, no sé què ni no sé què més, crec que de la meua compareixença, que he anat procediment per procediment, la part contenciosa, la part penal, el que hi ha, quan no hi ha hagut cap resolució, no n'hi ha haguda, i ho dic, i en el que hi ha hagut resolució, *¡toma castaña, todo tirada para abajo, Sra. Costa, pero todo, ¿eh?, absolutamente todo!*. Què vol que li digui? I al final els jutges, condemnes en costes, perquè ja no podien més, i al final, ja, ni decretaven suspensió, ja no feien ni cas. I vostè diu que es veurà el fons, esper, perquè comencen a desistir, que és el que més em sorprèn, desistiment a les finques, a quinze finques, en un procediment, el 885/2005, quinze finques fora, desistiment dels ciutadans d'Eivissa, en un altre, és una finca, el procediment 135/2006, i en un altre són dues finques, una denúncia, unes diligències prèvies, Ca Na Palleva, *nada más y nada menos*, i Motonàutica han retirat la denúncia penal. Esperem arribar al fons.

Irregularitats, sí que n'hi pot haver, que aquests senyors s'han equivocat en el dia, en la data, ... vostès saben com aixecaren les actes prèvies?, amb tots els de l'antiautovia que els insultaven, els agredien, no diré els *tacos* que els deien, és que no vull dir, què volen, que consti en acta, *lo pueden repetir estos señores lo que les les llamaban por Ibiza, ¿quieren que se lo digan? ¿Están en condiciones humanas de levantar actas previas? Cómo los insultaban, funcionarios, si quieren les paso el micro a todos y se lo contarán cómo les trataban por Ibiza. ¡Política, eh! Porque yo les puedo decir las actas previas que se han firmado en Ibiza, no eran, sí, hay procedimientos, pero le puedo decir que en Ibiza-San Antonio, término municipal de San Antonio, un 57,3% de las fincas firmaron y a su casa bien tranquilos; término municipal de San Antonio, un 75%, y término municipal de Ibiza, un 62,5%. En el nuevo acceso al aeropuerto de Ibiza, en el término municipal de Ibiza, un 53,20% se levantaron las actas y tan tranquilos los propietarios y a su casa, firmaron y punto. Y en San José, un 74%, 123 propietarios.*

Y en el Ibiza-San José y en el desdoblamiento de la ronda, sin problemas. ¿Por qué no hubo problema en la ocupación del Ibiza-San José y de la segunda ronda de Ibiza, por qué? ¿Allí no había problema de ocupación? Porque no había politización, porque en el fondo es una politización, nada más y nada menos que esto. Aquí está la situación, por lo tanto no diga que lo hacemos todo mal, no es verdad, porque era un tema exclusivamente político, esta es la única realidad de lo que ha pasado, una politización pura y dura del levantamiento de las actas previas, donde hemos ido casa por casa, que no hemos en ninguna de las doce o trece carreteras que hemos hecho en Mallorca y en la que hemos hecho en Menorca, que hemos tenido un trato exquisito. Y que se pueden haber equivocado en el día, en la hora, en cinco actas seguidas, le paso la palabra, se lo pueden explicar con todo grado de detalle, es que lo tenemos, lo tenemos todo aquí, lo pueden explicar y le pueden dar todo tipo de explicaciones. Y ahora mismo la letrada le explicará el Auto del Juzgado de Instrucción núm. 4 y la Sala cómo autorizó la entrada, pero delitos, allanamientos de morada y todo eso, le puedo asegurar que no existe.

Y esperaremos esas resoluciones, porque la buena fe ha existido, y como existe esa buena fe y no existe ningún tipo de dolo, estamos totalmente confiados en la administración de Justicia, y todas las resoluciones que van viniendo son en este sentido. Pero a mí lo que realmente me molesta y me sabe mal es que esa politización de Ibiza recaiga en los funcionarios de la Conselleria de Obras Públicas, porque no va en el sueldo; sí que va en el sueldo de la consellera de Obras Públicas, en la secretaria general técnica o en el director general, pero no en el de los funcionarios, que le puedo asegurar que han hecho un trabajo lo más exquisito, y un trato lo más exquisito que han posido hacia todos los ciudadanos de Ibiza.

Por lo tanto, queda demostrado, porque creo que he ido finca por finca, que no ha habido vía de hecho, esto los tribunales lo han visto doblemente, porque han tenido que analizar el expediente para la suspensión cautelar y han tenido que analizarlo para la entrada en las fincas, es que han analizado el expediente por dos vías, no hay vía de hecho. No hay allanamiento de morada, hemos entrado en todas las fincas con autorización judicial, absolutamente en todas. Y este es el motivo de la comparecencia.

¿Pequeños fallos? Pues sí, los puede haber, y puede haber alguna sentencia que lo diga en un momento dado, pero eso no invalida el procedimiento expropiatorio, ni muchísimo menos, el procedimiento expropiatorio es correcto, ni muchísimo menos. Y ¿tenemos ganas de hacer las carreteras en Ibiza? Sí y hemos tenido ganas de hacerlas en Mallorca, pero no porque haya intereses ocultos, eh, Sra. Costa, todos estos argumentos suyos pues es su película en su cabeza, y los siga teniendo ¡qué le vamos a hacer! Su película no, porque creemos en la seguridad viaria y creemos que necesita Ibiza esas infraestructuras, como lo hemos creído en Mallorca y la gente estaba encantada ¡qué quiere que le diga! Pero bueno, es otra película diferente la que tiene el Grupo Parlamentario Socialista de la que tiene el Partido Popular, nada más que eso, no porque haya intereses económicos ocultos y todas esas historias y todos esos desfases, también se lo explicaré, lo puedo explicar perfectamente, entre lo que estaba en convenio

y lo que estaba en otro. Pero había una cantidad, que era una cantidad que ya pusimos porque eran las carreteras que no estaban previstas que colgasen de aquél convenio, pero bueno, da igual, se lo explico con grado de detalle, no se preocupe, en un minuto se lo explico.

Seguimos. Explíqueme también, lo digo porque no hubo problemas en las otras carreteras en Ibiza y también hicimos las expropiaciones por el mismo sistema, no, creo que en esta no fuimos casa por casa, fue en los ayuntamientos, más sencillo, y no se quejaron y fue sin problemas.

Y si le parece, porque creo que yo sus apreciaciones personales, por cierto en relación con todo este tráfico de influencias creo que el Fiscal también ha archivado recientemente que no hay tráfico de influencias en las ocupaciones, en los expedientes de contratación de la conselleria; si le parece, en relación al Juzgado de Instrucción número 4 que usted ha leído, porque el resto son apreciaciones de si hay falsedad o no, yo no voy a entrar; yo le digo que he ido Auto por Auto, procedimiento por procedimiento, la situación cómo está, de momento nos han dado la razón en todos los expedientes, la actuación de la conselleria tenemos la conciencia bien tranquila. En los otros, en los que no hay esperaremos, como usted entenderá.

Le pasaría, si le parece, a la letrada la palabra para que lo explicara, al jefe de Explotación para que explicara porque hay cuatro días o cuatro fincas con la misma hora, que no lo hacen tan desastre y puede dar su explicación, o por lo menos humana, si le convence. Y respecto al desfase presupuestario del convenio de carreteras, decirle que cuando se perdió el convenio de carreteras de 1998, las anualidades, que no fue por culpa de nosotros sino que fue por culpa del anterior gobierno, y fuimos a intentar recuperar las anualidades, el anterior ministro, el único condicionante que puso, bueno, puso dos: uno, que sólo podíamos recuperar ese dinero, no más, ¿de acuerdo?, no podíamos añadir más anualidades de lo que había, quedaban las anualidades del 2005 y 2006 y las pérdidas, sólo podíamos recuperar esas anualidades; y dos, a partir del 2006, del 2006 al 2012. Por eso se solicitó que pudiéramos licitar obras y por eso la encomienda de gestión, para poder adelantar y empezar obras antes. Eso son los fundamentos.

En aquel momento, se pusieron de los proyectos que estaban listos, que eran básicamente variante de Inca, variante de Lluçmajor, Arenal-Lluçmajor, porque los de Ibiza no estaban hechos, se pusieron las cantidades más aproximadas que eran las que teníamos o las que pensábamos licitar inmediatamente, y los otros pues se pusieron cantidades realmente que sabíamos, porque una carretera es imposible hacerla por 3 millones de euros, qué quiere que le diga, y esas eran las cantidades que se pusieron. A partir de aquí el coste era confiando en que después, como ha hecho absolutamente Canarias, a partir de ahí se reclamaría el total que costase la carretera, como ha hecho el Convenio de Canarias, el coste total, y ese fue el motivo.

A partir de aquí, el coste real de la carretera no son 200 y pico millones de euros, son 69 o 60 y pico el nuevo acceso y 70 el Ibiza-San Antonio, punto. El otro es el peaje en sombra, la

amortización en 25 años, la recuperación, el coste real del proyecto está en la licitación, son 60 y pico en el nuevo acceso y 70 y pico en el desdoblamiento, lo otro es el coste de lo que es el aplazamiento de la carretera en los 25 años, porque en estos momentos el Gobierno no está pagando absolutamente nada de ninguna de las dos carreteras, se empezarán a pagar cuando estén terminadas y recepcionadas, y se pagará a razón de los coches que pasen, con un tope anual durante 25 años. Por lo tanto, tan mal negocio no es, y además incluye el mantenimiento; absolutamente no hemos pagado ni un duro de ninguna carretera, todo lo que se está haciendo se está haciendo en estos momentos sin ningún tipo de coste. ¿Ustedes quieren engañar y hacer esa demagogia y el coste y decir que hay un desfase entre lo que había en un convenio, que era una cantidad absolutamente ridícula? Vale, de acuerdo, pero esto no significa toda esta película que ustedes dicen, eh, que quede claro.

Y si le parece, presidenta, si me autoriza a pasarle la palabra a la letrada de la comunidad.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Lletrada.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sr. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Si, digui.

EL SR. RAMON I JUAN:

Una qüestió d'ordre. És que jo crec que hem vengut a fer aquí un debat amb la consellera i jo no vull debatre amb els tècnics; amb tot el respecte, però crec que aquí el debat és polític, no és una qüestió tècnica.

LA SRA. PRESIDENTA.

Sr. Ramon, açò està permès pel Reglament, per tant, jo crec que és un tema prou important perquè la Sra. Lletrada pugui explicar la seva percepció de tot aquest tema. Per tant, com demana la consellera, aquesta presidència li dóna la paraula a la Sra. Lletrada perquè ho expliqui.

LA SRA. LLETRADA DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Antònia Maria Perelló i Jorqueda):

Me referiré exclusivament a la adopció per parte del Juzgado de Instrucción número 4 de la medida cautelar de suspensión, de la actuación de la administración expropiante en las fincas núm. 80 y 81 del término municipal de San José, las conocidas como Ca'n Malalt.

Pero, con carácter previo, me gustaría precisar que esa denuncia que los propietarios de esas fincas interpusieron y que recayó en el Juzgado de Instrucción núm. 4, fue coetánea a otras denuncias interpuestas por los mismos propietarios y que recayeron en otros Juzgados de Instrucción de Ibiza,

fundamentalmente el Juzgado núm. 2 y el núm. 3, en el marco de los cuales también interesaron la adopción de esa medida cautelar de paralización de las obras, básicamente porque en vía contenciosa se estaban denegando sistemáticamente las suspensiones cautelares que se estaban interesando. Y es particularmente destacable que la medida cautelar, que efectivamente adoptó el Juzgado de Instrucción núm. 4, en virtud de Auto, de 25 de marzo de 2006, deba ponerse en relación con otro Auto, de 27 de marzo de 2006, dictado por el Juzgado de Instrucción núm. 2, a raíz de idéntica denuncia formulada por los Señores Antonio y José Planells Tur en relación con las fincas núm. 80 y 81, diligencias previas 442/06, que directamente sobreseyó y archivó la causa por no ver indicio de delito alguno. Exactamente los mismos hechos y las mismas circunstancias que dieron pie al Juzgado de Instrucción núm. 4 a adoptar esa medida cautelar.

Y en relación con esa misma medida cautelar, existe también otro Auto del Juzgado de Instrucción núm. 3 que, de manera muy motivada, explica que la jurisdicción penal no es la competente para entrar a enjuiciar la legalidad del procedimiento expropiatorio, que eso es algo exclusivamente competencia de la jurisdicción contencioso-administrativa, y dice expresamente en ese Auto que la adopción de una medida cautelar como la solicitada sería manifiestamente ilegal.

Pese a ello, el Juez instructor núm. 4, en relación con esas dos fincas, adoptó la medida cautelar. Esta parte lo recurrió en reforma y subsidiariamente en apelación y el Juez desestimó ese recurso. Y curiosamente, la empresa, que también estaba personada en esas diligencias e interpuso un recurso prácticamente idéntico al nuestro, fue resuelto con posterioridad y en el ínterin de la resolución de nuestro recurso y la resolución del recurso de la empresa, la Sala de lo Contencioso-Administrativo, en un recurso en el que se planteaba también el tema de la necesidad o no de la autorización judicial, y que la Sra. Consellera ha citado en su exposición, precisó en qué casos era necesario acudir a esa petición de autorización judicial. Y evidentemente confirmaba que ninguno de los dos supuestos en los que el Juez instructor había adoptado la medida cautelar era alguno de los que precisaban legalmente de esa autorización judicial.

Ese Auto fue presentado a la Sala, esta parte se lo aportó inmediatamente, y aprovechando que tenía pendiente la resolución del recurso de reforma de la empresa adjudicataria, lo estimó parcialmente, incluido el nuestro, que ya había sido previamente desestimado, lo cual constituye procesalmente algo bastante discutible, y levantó la medida cautelar respecto de la finca núm. 81, porque en esa comparecencia que se ha citado, que ciertamente convocó el Juez instructor con veinte minutos de antelación y que nos fue notificado con veinte minutos de antelación, vía fax, con la absoluta imposibilidad de esta parte de tomar parte en esa comparecencia, en esa inspección ocular, cosa que evidentemente esta parte denunció al propio Juez instructor, apreció que una zona de planteles y semilleros era domicilio y que eso era digno de protección penalmente. Posteriormente, recapacitó y se dio cuenta de que eso no era merecedor de protección y levanto la medida cautelar, manteniéndola únicamente respecto de la finca 80.

Mientras se tramitaba el recurso de apelación, la Sala de lo Contencioso-Administrativo tuvo ocasión de pronunciarse respecto a la suspensión cautelar, relativa a esa finca núm. 80, y expresamente, por Auto, de 27 de abril de 2006, denegó la suspensión y literalmente, en la parte dispositiva de ese Auto, se denegaba la suspensión y acordaba la continuación de las obras en esa concreta finca. Y esta parte también lo puso en conocimiento del Juez instructor, recordándole que la competente era la jurisdicción contenciosa y que ésta daba vía libre, sin ninguna duda, para actuar en esta finca, y aún así mantuvo la medida cautelar.

Por tanto, entendemos que sí, efectivamente esas circunstancias existen, se dieron, pero, en opinión de esta Letrada, y desde un punto de vista estrictamente técnico, creo que fue del todo inadecuado y supuso una invasión del Juez instructor en algo que es competencia exclusiva de la jurisdicción contencioso-administrativa. Esta parte solicitó la autorización judicial al Juzgado de lo Contencioso-Administrativo, fundamentalmente porque el Juez instructor nos obligó a ello, y debemos indicar que lo planteó en los términos que entendía era procedentes; es decir, como petición principal la de que el Juez nos dijera que no necesitábamos la autorización y sólo subsidiariamente que nos la otorgara. El Juez no se complicó la vida, otorgó directamente la autorización y a partir de ese momento hay que decir que el Juez instructor núm. 4, en relación con estas fincas y esta diligencias previas, no ha vuelto a realizar ningún tipo de actuación.

EL SR. CAP ADJUNT DE CONSERVACIÓ I EXPLOTACIÓ (Juan Manuel Pérez i Ribas):

Sí, buenas tardes, voy a proceder a explicar el procedimiento de campo, el trabajo de campo que se llevó a cabo durante las sucesivas citaciones a los propietarios afectados por las carreteras en la isla de Ibiza.

Bueno, en primer lugar, agradezco la posibilidad de hablar y de explicar todo este procedimiento, fundamentalmente porque se ha puesto en tela de juicio la labor de los funcionarios que hemos trabajado en estos actos administrativos, y considero que es una oportunidad un poco para romper estas muchas leyendas urbanas que circulan al respecto de cómo se ha llevado a cabo el procedimiento.

Si me permiten, aunque sea reiterar un poco lo que ha argumentado la consellera, el procedimiento es muy sencillo y se resume en tres actos administrativos: el primero son las actas previas.

Las actas previas la finalidad que tienen es conseguir intercambiar información entre propietarios y administración; nosotros informarles en qué va a consistir esta obra, cuáles van a ser las características, en qué le va a afectar a cada uno de los propietarios, y el propietario a su vez nos incorpora toda la información respecto de la titularidad, elementos afectados, bienes afectados, etcétera. Ese intercambio de información, que en muchos de los casos no se llegó a llevar a cabo, fue lo que determinó que muchas de las actas dijeran que estaban incompletas. ¿Cómo no iban a estar incompletas si los propios propietarios no nos aportaban a veces esa información a

sabientas de que tenían una oportunidad para incorporarnos esta información y luego que no se consideraran desprotegidos en el momento de la expropiación? Entonces, nuestra finalidad en las actas previas fue en todo momento localizar a los propietarios, una vez citados, y proceder a intercambiar esta información entre ellos y nosotros.

Se habla de actas previas falsas y que se habían firmado por propietarios y falsificándoles la firma. Realmente lo que ocurrió es que las actas previas, por incomparecencia de los propietarios, nosotros las firmamos en ausencia del propietario. Esas firmas correspondientes a los funcionarios que habían firmado, los propietarios cuando las pidieron vieron que esa no era su firma e interpretaron que alguien les había puesto una firma equivalente a la suya. Es la firma de los propios funcionarios, para lo que estamos capacitados, para firmar las actas en ausencia del propietario, simplemente diciendo que no se ha personado. Considero yo que aquéllos que aconsejaron a algunos propietarios no personarse creo que les dieron un mal consejo, porque consideramos que la mejor manera de defenderse es personarse en el acto administrativo, manifestar todos los bienes que les son afectados e intentar reclamar aquellos derechos que les corresponden. Creo que les hicieron un flaco favor a los propietarios los que les aconsejaron no personarse.

Perdón.

LA SRA. PRESIDENTA.

Sí, vostè és el Sr. Pérez Ribas.

EL SR. CAP ADJUNT DE CONSERVACIÓ I EXPLOTACIÓ (Juan Manuel Pérez i Ribas):

Sí, Juan Manuel Pérez Ribas.

LA SRA. PRESIDENTA.

No, que se ciña un poco a la ...

EL SR. CAP ADJUNT DE CONSERVACIÓ I EXPLOTACIÓ (Juan Manuel Pérez i Ribas):

Perdón, perdón.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors diputats, hi hagi calma. Aquesta presidència li demana que se ceneixi als actes que es van fer.

EL SR. CAP ADJUNT DE CONSERVACIÓ I EXPLOTACIÓ (Juan Manuel Pérez i Ribas):

Val, concretament, perdoni, perdoni.

Respecte de les sis actes prèvies que es varen firmar al mateix temps, he d'aclarir que les sis actes, aquestes sis actes corresponen a tres mateixes finques, que hi ha una finca, que és

la finca principal, a l'ocupació de la finca, i una ocupació temporal, diguéssim que l'ocupació temporal és una ocupació que es necessita per fer les obres, però no és una ocupació definitiva. Una vegada acabades les obres, es torna, o s'ha de tornar amb les mateixes condicions a la propietat del titular i es deixa com estava. És a dir, de les sis actes, són sis actes de tres finques, l'ocupació temporal i l'ocupació definitiva i estan a una distància de 40 metres. Si nosaltres érem un equip de tres representants de l'administració, amb els auxiliars i amb la gent que ens acompanyava, lògicament, era molt fàcil que amb 40 o 50 metres poguéssim fer les sis actes al mateix temps.

Això és el que s'ha d'entendre, no és que s'amagués res ni es fes res malament. Perdoni. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Agrair als tècnics les seves explicacions, amb tots els meus respectes continuaré amb el meu debat polític amb la consellera, no per menyspreu cap als tècnics, però, com comprendran, aquest és un parlament on el meu debat serà polític amb la Sra. Consellera.

També li he de dir Sra. Consellera que vull deixar constància de la meva protesta una mica per abús del Reglament, que vostès fan per intentar consumir, donar als portaveus els deu minuts, en aquest cas que jo tenc, la resta de portaveus crec que en tenen cinc, i durem dues hores mentre vostès ens llegeixen els seus dictàmens jurídics.

LA SRA. PRESIDENTA:

(...) perquè vostè ara està dient una cosa que no és certa, perquè jo li he donat vint minuts a vostè quasi quasi, vull dir que aquesta presidència ha tengut ...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Perdoni, Sra. Presidenta, rectifico, en lloc de 10 n'he tingut 20.

LA SRA. PRESIDENTA:

I tots els altres portaveus també tendran deu minuts i cinc de rèplica. La presidència, com pot veure, té la mànega ample en aquest aspecte.

(Remor de veus)

LA SRA. COSTA I SERRA:

És que no la sent, perquè sent més endins.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, que com pot veure, he tengut la mànegua ample en aquest aspecte i que tots els altres grups tendran els deu minuts i els cinc també de rèplica. Pot continuar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Idò, com deia, el meu debat és amb la Sra. Consellera, agraint les explicacions tècniques i aquí hem demanat també explicacions polítiques, Sra. Consellera. Miri, me sembla una falta de respecte i una falta de responsabilitat cap als ciutadans d'Eivissa directament implicats o expropiats o afectats i a la ciutadania d'Eivissa la seva segona intervenció, Sra. Consellera; perquè, ja quan no ens llegeix el dictamen jurídic i baixa al nivell de *¡toma castaña!*, que diu vostè, sincerament me sembla una falta de respecte que vostè a les mils i mils de persones que s'han pronunciat, perdoni, una manifestació de 23.000 persones a l'illa d'Eivissa s'ha manifestat en contra dels seus projectes. Vostè a tot això li diu que és una políftizació o una manipulació del meu grup. Miri, m'agradaria que tenguéssim tanta capacitat, però he de reconèixer que no, no podem manipular políticament més de 20.000 persones que es manifesten en contra dels seus projectes viaris.

I jo entenc que vostè estigui tan enfadada, però no s'enfadi amb mi o amb el meu grup, s'enfadi amb el Ministeri Fiscal i amb el Jutge, que són els que han imputat els seus funcionaris, jo no estic personada en aquella causa ni el meu grup polític; qui fa aquelles afirmacions que jo li he llegit ha estat el Ministeri Fiscal, ministeri públic, jo no li he parlat ni de les acusacions que fa l'acusació particular, li he parlat del ministeri públic.

Vostè parla de la bona fe, que jo, evidentment, no posaré en dubte, dels tècnics, faltaria més, per això li deman la responsabilitat a vostè, Sra. Consellera, és vostè qui té les responsabilitats polítiques i no hauria de tenir la covardia política d'escudar-se darrera dels funcionaris. Per això les responsabilitats les hi deman a vostè. I sincerament, me sembla de molt poc respecte polític dir que una majoria firma i se'n van a ca seva o que uns altres han desistit del procediment. Miri, Sra. Consellera, si a vostè li haguessin tirat la seva casa, a la qual hi ha viscut tota la vida, a gent modesta com ha passat, vostè creu que a aquesta gent els poden quedar ganes de seguir pledejant? Més respecte, Sra. Consellera, cap als afectats.

Perquè, com deia, i acabaré la meua intervenció, ha parlat vostè també de les indemnitzacions, etcètera, ens podria explicar, Sra. Consellera, per què amb les autovies, amb aquestes expropiacions no han pagat el mateix preu que, per exemple, l'hospital de Son Espases, per què en uns casos es paguen 6 euros i en uns altres 30 i busques? També ho podria aclarir això.

I miri, jo no sé si al final hi haurà tràfec d'influències o no, i vostè diu que en el meu cap o en el meu grup sempre tenim determinades pel·lícules; miri, jo no sé si seran pel·lícules o vostè m'aclareixi si és una simple casualitat que l'adjudicatària de la carretera de Sant Antoni tengui relació amb la consellera Matutes d'Eivissa; que l'adjudicatària de l'autovia a l'aeroport tengui relació amb la consellera Matutes d'Eivissa; que la compra d'una pedrera per donar servei a aquestes obres tengui

relació amb la consellera Matutes d'Eivissa; que la terra que vostès permeten, que s'està expropiant l'adjudicatària, en aquest cas de l'autovia a l'aeroport, està duent a uns terrenys de la consellera Matutes de l'illa d'Eivissa, allà on es construirà un camp de golf, i ja han anunciat que moltes gràcies per dipositar-los allà la terra, que quan acabin les obres vostès se l'enduran, però, prèviament, hauran hagut de deixar una miqueta de terra per així acabar de construir el camp de golf. Això també estaria bé, Sra. Consellera, que aclarís a quins acords ha arribat amb la propietat respecte d'una activitat, com és un camp de golf, que, per cert, ni tan sols té llicència al dia d'avui, i vostès ja els regalen aquesta terra que a sobre és la que han expropiat als veïns d'aquests terrenys, ells no els deixen la terra i la duen a un altre que, casualment, perquè tot això és casualitat, que casualment també pertany aquest terreny a la conseller de Vies i Obres de l'illa d'Eivissa, la Sra. Estrella Matutes.

Sra. Consellera, si vostè té una mica de dignitat política i en defensa dels seus funcionaris, el que hauria de fer avui aquí és dimitir, després del que s'ha demostrat, no només de la mala tramitació amb els expedients, sinó de la confrontació social que vostè i el seu Govern, el Govern Matas, ha provocat a l'illa d'Eivissa, només per interessos particulars, per interessos partidistes i per interessos econòmics.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. En contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada no s'enfadi tant, no li demanaré la dimissió perquè crec que ja l'ha anunciada, per tant és més complicat. Però miri, *resumamos, no hay vía de hecho en Ibiza*, ho diuen els jutges, no ho dic jo; *no hay allanamiento de morada en Ibiza*, és el motiu de la compareixença -ho dic perquè ja comencen amb el camp de golf, la Sra. Matutes, Foment, ja canvien la compareixença-, en demanin una altra, no? Ho dic, perquè clar, *vamos al motivo de la comparecencia: implicación de la conselleria en presuntos delitos tan graves como la violación del domicilio y de derechos civiles en las explotaciones de fincas en Ibiza para la construcción de autovías*.

Els jutges diuen: *no hay vía de hecho; no hay allanamiento de morada*; autoritzacions per entrar a totes les finques, tot està bé, condemna en costes; es comencen a retirar plets -vostè diu que és perquè ja s'han assabentat-, no ho veig així jo, jo ja no ho veig tan clar.

Y no mezcle, jo respect molt la gent que per ventura no ha estat d'acord amb una expropiació, ho respect molt, respect gent que per ventura els va bé que els expropiïn, però hi ha gent que no, clar que sí. I a Mallorca també ha passat, per això he volgut fer una introducció, no una classe de dret, he volgut deixar clar, *por eso se llama expropiación forzosa, y hay una*

colisión entre derecho público y privado y por eso hay una ley y por eso hay una Constitución Española y por eso marca un procedimiento, porque no es voluntaria, es forzosa. I hi ha gent que els va bé, perquè bé, mira, em va bé, m'és igual, i hi ha gent que no, i a Mallorca també ha passat.

I per això nosaltres sempre hem intentat pagar indemnització justa i adequada al valor de mercat, des d'un principi, a totes les illes, *valor de mercado*. Perquè ho sabem, i en això el Govern ha indemnitzat correctament i bé, i hem pagat en termini i és el que hem procurat i hem fet un esforç en l'expedient d'expropiació forçosa, és que l'hem, no eren les expropiacions d'antany que es pagaven poc, tard i malament, no, perquè precisament sabíem que les infraestructures viàries eren un tema prioritari d'aquesta legislatura i per això dic que els funcionaris que són aquí asseguts han fet un esforç molt gros aquesta legislatura. I hem fet una feina i per això me sap greu, perquè ho han fet i són els mateixos que també ho han fet aquí i ho han fet a l'illa de Menorca, amb la ronda sud de Ciutadella, i per això me sap greu, i ho dic sincerament, perquè han fet un esforç.

No estaran d'acord vostès amb les infraestructures viàries que s'han fet, d'acord, però hem de reconèixer que el que s'ha fet doncs s'ha fet una execució el millor possible, amb els expedients d'expropiació, en l'execució viària s'ha fet una feina dins la Conselleria d'Obres Públiques, per això me sap greu que han hagut de viure tot el procés amb insults, amb amenaces, que hagin d'estar imputats i me sap greu. És això el que he volgut transmetre.

Per tant que quedin clars els motius de la compareixença i que respect profundament els ciutadans d'Eivissa que els ha sabut greu que els llevassin el seu domicili, la seva casa, la seva finca, per ventura, que evidentment, com a Govern, respectam, però hi ha un tema, un interès general per damunt que ha fet que s'hagi hagut de fer aquest procés expropiatori i això per endavant i per tant no mescli. Però jo sí que li he de dir que Eivissa-Sant Josep cap problema; desdoblament de la Ronda cap problema i de cop i volta, quan hi ha una politització, doncs se generen aquests processos; però, malgrat això, moltíssima gent va firmar les actes prèvies, varen firmar i se'n varen anar a ca seva, o sigui que quedi clar que no són tots els propietaris, ni molt manco; els he dit el percentatge i els ho puc dir: *término municipal de San Antonio, 122 actas previas firmadas, porcentaje del 57%; término municipal de Santa Eulalia, 75%; término municipal de Ibiza, 62%, y en el nuevo acceso, término municipal de San José, 74%, 123 propietarios, y término municipal de Ibiza, 53%, 68 propietarios*, de gent que ja va firmar sense cap problemes. I parlant dels altres no tots no varen posar tampoc un plet.

I després que els tribunals, del que han denunciat, via de fet i violació del domicili, doncs no és així, i els jutjats, doncs, ens donen la raó i en molts casos, fins i tot, s'han sentit enganyats, perquè hi ha propietaris que han enganyat els jutjats, i això també és molt greu. I molta gent li he de dir que, per culpa seva, i ho vull dir, perquè són els partits polítics d'Eivissa en general, han causat danys a aquests propietaris, perquè els ho explicaven als funcionaris, les actes prèvies simplement serveixen perquè els funcionaris amb el particulars s'intercanviïn documentació, són útils per als particulars i per

als funcionaris, i vostès han llevat aquesta oportunitat. I jo crec que això sortirà, perquè és pitjor per al propietari, pels metres quadrats, per tot, pels amidaments, per donar dades, i vostès varen polititzar tot aquest procés. I les carreteres, tanmateix, s'estan fent i estan avançades i van a un ritme correcte, perquè són necessàries, perquè és necessari que es facin aquestes infraestructures a Eivissa. Aquesta és la situació i això és el que jo els volia dir.

I per acabar, Sra. Diputada, i ahir ho vaig dir en el Parlament, de totes les seves acusacions i falsedats que diuen aquí, li torn repetir, no hi entraré, no hi perdré ja massat temps, perquè li torn dir que totes aquestes mentides que vostès diuen, sense cap prova, no tornen (...)

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon, per un temps de deu minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo lament que aquest debat vagi de la manera que va, a mi m'hauria agradat un debat de continguts polítics amb la consellera, però bé, és un debat jurídic o és un debat amb els funcionaris, que jo, sincerament, no volia.

Bé, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sr. Ramon, aquí no s'ha debatut amb cap funcionari, aquesta compareixença, vull que quedi molt clar, diu que la consellera ve per explicar la implicació de la seva conselleria en presumptes delictes tan greus com la violació del domicili, de drets civil amb l'expropiació de finques a Eivissa per a la construcció d'autovies. Açò és el que diu els que han demanat la compareixença, per tant tenen tot el dret, la conselleria i els funcionaris que han acompanyat, d'explicar el que s'ha fet, perquè el Reglament ho permet.

Per tant, no entri una altra vegada en el mateix, segueixi Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sra. Presidenta, vostè dugui el debat com vulgui, però les meves opinions no me les condicionerà, jo pens això, jo pens això i ho vull expressar que pens això.

Bé, Sra. Consellera, anem a veure, el 12 de març del 2004, signa vostè un conveni amb el Ministeri de Foment en qual hi ha previst el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, per un pressupost de 3,93 milions d'euros, i una licitació per a l'any 2008. També hi ha el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, amb un pressupost de 4,71 milions d'euros i licitació a l'any 2010. Aquest és el quid de la qüestió, entenc jo. De cop i volta els entren les presses, de cop i volta els entren les presses i se'ls desapareixen els números: augmenten el pressupost en un 1.500%,

sense incloure això que li diuen peatge a l'ombra i que jo li diria una altra cosa, i decideixen licitar, acabar-les, decideixen acabar-les aquesta legislatura, abans del moment en què estava previst licitar-les, aquest és el tema, les volen licitar o construir i acabar abans del moment en què estava previst licitar-les.

I per això forcen una via d'urgència, que entenc jo que és il·legal, i en el seu moment es pronunciaran, en tot cas, és una opinió meua, no té major importància, però sí forcen la via d'urgència i per tant redueixen els drets dels expropiats, via d'urgència es redueixen els drets dels expropiats, i aquesta urgència de cap de les maneres pot estar justificada quan el 12 de març del 2004 vostè preveia la licitació sempre per a la pròxima legislatura. Aquí hi ha el tema, i en aquest temps no es poden fer les coses bé, no es pot, ni es pot i se sap que no es pot i no es vol. Fins i tot vostè no defensa que s'hagin fet bé les coses, perquè davant les sol·licituds de suspensions cautelarríssimes no diuen que s'ha fet bé, sinó que s'agafen a un altre Acte del Tribunal Superior que diu, posa molts de requisits per fer una suspensió cautelarríssima, diu: "*Cualquier vicio procedimental, incluso los más graves de vulneración de derechos fundamentales o de (...) del procedimiento legalmente establecido que determinarían su nulidad de pleno derecho...*", fins i tot havent-hi això no dóna la suspensió cautelarríssima el Tribunal Superior de Justícia. I això és el que al·leguen vostès perquè no les donin, per cert, amb èxit en aquest sentit.

Però anem a veure, vostè ha fet una exposició jurídica llarguíssima i ha començat dient, no sé si ho tenc per aquí, que ha volgut explicar-se donada la gran confusió d'actes i sentències; no, Sra. Consellera, sentències cap ni una, cap ni una, aquest és el problema, que com les sentències no els donin la raó, cosa bastant probable perquè en els Actes s'observen moltes deficiències, aquesta sentència ja no servirà per a res, ja no tornarà res endarrera. Vostès, amb la impunitat que els dóna ser a l'administració, i que els tribunals superiors consideren que l'administració actua en interès general i que fins i tot amb un paper que no digui res o que tot és fals, els deixa actuar. Doncs vostès han actuat així, saben que no ho han fet bé, a consciència no ho han fet bé. Ha forçat vostè la feina dels funcionaris, lamentable. Vostè lamenta que estiguin imputats, jo més, sincerament, jo més, i que els dugui vostè aquí en el debat del Parlament i els faci implicar en coses de les quals n'és vostè la responsable, però bé, aquest és el seu criteri.

Ja he dit abans, les coses no es podien fer bé en aquest temps, en consciència no s'han fet bé, al·leguen això, que tots els vicis de procediment no impliquen suspensió cautelarríssima i endavant, perquè quan hi hagi sentència ja estaran acabades les carreteres. I miri, així actuen, ocupen finques privades, perquè no estan expropiades, provoquen alteracions greus importants, enfrontaments amb la força pública que exigeixen una i una altra vegada que es presenti, que vengui més i que reprimeixi aquests propietaris.

I per què dic, i ho mantenc, que s'entra en finques privades? Són privades perquè no han estat expropiades, jo per aquí tenc una sola acta prèvia d'ocupació, acta prèvia d'ocupació que arriba a un dels propietaris d'una finca indivisa, n'hi ha més, arriba de les mans de qui conduïa la màquina que havia envaït la seva casa, és el primer moment que va veure aquesta acta prèvia, no l'havia vista abans, no se li havia tramès. I aquesta

acta està plena de falsedats, la primera falsedat, aquell dia, que diu aquí, no hi va anar ningú a la finca, però l'únic dia que varen anar funcionaris del Govern a aquesta finca no es va aixecar cap acta, cap ni una, perquè després d'esperar el representant de l'ajuntament, tothom se'n va anar d'allà i no es va aixecar cap acta. Què passa? Que si es donen instruccions que es facin actes en els despatxos *a posteriori*, recordant, fins i tot s'equivoquen de quin funcionari era, quin dia era i diuen que estaven citats i que hi assistiren quatre propietaris que ni estaven citats, ni ho han estat mai, ni assistiren allà.

Així s'ha fet el procés expropiatori i aquí intervenció de la força pública contra els propietaris, detencions i després resulta que la força pública ha d'anar, a continuació, a controlar que les màquines no intervinguin, després d'això ha d'anar a controlar que les màquines no intervinguin perquè, efectivament, no hi havia una autorització judicial, l'aconsegueixen després, però en aquells moments no la tenien. He de dir que allà hi ha habitatge i l'habitatge no s'ha enderrocat, però parts annexes, absolutament unides a l'habitatge, han caigut, no estan ni descrites a cap document públic. Actuen després en altres finques, destrossant propietats que tenen molt de valor, que no estan ni descrites en aquesta cosa que li diuen una acta prèvia i llavors s'inventin una acta d'ocupació, dic això, se la inventen.

Sra. Consellera, sé del que parl, aquí en aquesta sala som aproximadament el 20% de les persones que érem allà, jo també hi era, juntament amb el propietari, perquè ens va demanar la presència a algunes altres persones, sé del que parl i faig una afirmació que la mantenc absolutament. En primer lloc, on hi ha ocupació i enfrontament es fa sense que s'hagués practicat sobre el terreny mai una acta prèvia, el que s'aporta després ho aporta el conductor de la màquina excavadora i és la fotocòpia que rep per primera vegada el propietari; no consta cap descripció i el que es diu aquí és fals. Entrades, per a no citar-ne més, ca na Palleva i can Malalt, destruccions patrimonials, sense valorar, sense descriure, dos i tres mesos després han aconseguit l'autorització judicial, per tant totes les altres prèvies, tot el desplegament de força pública que exigeixen, que auxilia l'administració ocupant completament il·legal, al final aconsegueixen vostès autorització judicial. I tot això que aporta, que efectivament, l'únic que queda, lamentablement, l'únic que queda és la vida penal. Si el tribunal contenciós diu aquí hi ha una acta, per tant no es pot dir que hi ha una vida de fet per absència de procediment, aquí hi ha una acta, l'única manera de defensar-se és demostrar que aquesta acta és falsa. I s'ha de recórrer a la via penal, d'autèntica vergonya que s'hagi de recórrer a la via penal, perquè vostè ha aconseguit autorització judicial aportant documentació falsa, Sra. Consellera, així ha actuat vostè.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per contestar té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, ja ho sabíem que vostè hi era, normalment ells el veien, vostè ho sap, es coneixen els funcionaris i vostè, i també crec que vostè, com a diputat, també ha comès presumptes delictes també i ha estat detingut i s'ha hagut d'emparar en el seu càrrec de diputat, cosa que ells no s'han pogut emparar en el càrrec de diputat per poder-se precisament defensar davant l'administració penal. Esper que vostès almanco no insultassin els funcionaris, perquè esper que almanco el seu comportament fos més cívic.

Li he de dir que el seu expedient, la màquina, no sabem de quin expedient ens parla, o sigui, si ens ho explica, ens ho dóna, podrem saber si estava citat; tenim els expedients, podrem treure tot l'expedient i podrem mirar, fins i tot, sense l'expedient, que per ventura ens du més temps de cercar-ho, però segurament els funcionaris saben perfectament de qui es tracta perquè els coneixen un a un. Li he de dir, Sr. Ramon, que els funcionaris només han intervingut un pic en aquesta comissió, no és un debat amb funcionaris, és un debat amb la consellera, els he fet intervenir i els he fet venir perquè crec que les imputacions a la conselleria són greus i jo he fet una intervenció que per ventura els ha molestat, però he anat expedient per expedient, acte per acte, sense dir ni més ni manco, el que hi havia, i els que no estan resolts no estan resolts; dels que només hem enviat l'expedient, he dit: només hem enviat l'expedient, o sigui, no he dit: no ens n'hem oblidat de cap ni hem amagat res. El que ha mencionat la Sra. Costa de l'Acte del Jutge (...), que ens ho coneixem de memòria, ho coneixem de memòria. O sigui, ho sabem tot de l'expedient d'Eivissa, perfectament, ens ho coneixem tot, i si ens fa arribar aquesta acta que va entregar un operari, sense cercar l'expedient, segurament coneixerem tot i podrem intentar aclarir si hi havia acta prèvia, si va comparèixer, si no, si estava ben citat, o sigui, el problema, si s'ha falsificat, tot això que vostè ens diu, si *los anexos que había, las cosas valiosas que usted dice*, aquestes acusacions que vostè ens diu és que si no ens ho mostren sempre són acusacions que queden, sap que és de fàcil fer aquestes acusacions.

Jo demanaria un poc de rigor, jo he intentat fer una intervenció rigorosa, li dic sincerament, perquè vostès diuen falsedats i me sap greu que els diputats facin aquestes actuacions. Som a un Parlament i m'agrada aquest rigor i a la meua intervenció he dit: irregularitats a les actes, lleus, segur que n'hi ha, i a Mallorca segur que n'hi ha hagut, segur, són molts d'expedients. I irregularitats segur que n'hi ha a totes les administracions, a totes les conselleries en expedients de tot tipus, en els ajuntaments, és normal, l'activitat administrativa són humans, no passa res tampoc, jo és una cosa que reconec tranquil·lament. Ara, pel que vostès avui ens fan comparèixer no, ho nec rotundament, i els ho dic tranquil·lament i n'estic totalment convençuda y *pongo la mano en el fuego* pel meu personal i pels meus funcionaris i per la meua conselleria, ho dic tranquil·lament i n'estic totalment convençuda del que li dic. El que no m'agrada és que fan aquestes, no ens digui l'expedient, nosaltres tenim explicacions i és el que volem donar i per això he demanat si podien intervenir un pic, perquè ho permet la comissió i el que vull és aclarir-ho, si els molesta no ho farem mai més, deman disculpes, però han intervingut una vegada la Lletrada, que ha fet una feinada en tots aquests expedients defensant l'honorabilitat de l'administració, que crec que a vostès és el que els agradaria, que es defensàs

l'honorabilitat de l'administració, però veig que no els agrada evidentment, ja m'ho imaginava, perquè és una politització pura i dura. I després ha intervingut el cap de servei que ha fet les actes prèvies, juntament amb el servei d'expropiacions per explicar a què consistien i aquestes quatre en concret.

I segon, perquè tampoc no han aprofundit massa més, vostès diuen que nosaltres ens emparam a fer les coses així perquè quan hi hagi sentència no servirà de res. Miri, evidentment quan hi hagi sentència el més normal, no ho sé, perquè això l'administració de justícia, doncs per ventura és ver que es (...) les carreteres o no, i ja veurem les indemnitzacions o no, si n'hi ha, el que diuen les sentències; de moment el que sí li dic és que s'han pronunciat dues vegades, i jutjats diferents, el Penal i el Contenciós, primera instància i segona, normalment, s'han hagut de pronunciar de la via de fet, de la violació del domicili i per l'autorització d'entrada a les cases i s'han hagut de pronunciar els Jutjats Contenciosos, la Sala Contenciosa, els Jutjats d'Instrucció i de vegades l'Audiència Provincial; si amb tot això, expedients per amunt expedients per avall, d'acord que no és respecte del fons, són temes previs, suspensions, si amb tot això, amb no sé quants expedients, *del nuevo acceso no sé cuántas debe haber entre una y otra, veinte y veinte más o menos, y del Ibiza-San Antonio*, per ventura també, no ho sé, en cap no han vist res, no ho sé, per ventura hi haurà qualque sentència que digui aquí una acta i no sé què i doni la raó, no ho sé, però de tot això no han vist res, a cap, no hi ha anat més cap suspensió ni recurs, molt malament no ho hem fet, Sr. Ramon. Molt malament no ho hem fet i això és el motiu de la compareixença d'avui, això és el que jo volia deixar clar avui, que tot el que vostès ens imputen no és ver. I que els jutges de moltes instàncies s'han pronunciat i això és el que jo vull deixar clar, l'honorabilitat de la conselleria i el procés expropiatori, el qual, en termes generals, és correcte, punt.

Y que cuando llegue la sentencia, esos expedientes están pero muy mirados, han ido por muchas vías, si haguessin vist cosas tan flagrantes como las que usted dice hoy estaría paradísimo este proceso, porque no ha habido sólo un procedimiento, hay muchos, y han tenido mucha oportunidad de verlo, por arriba y por abajo, y se han cansado y condenan en costas. Y ya lo que es algo tan habitual como pedir la suspensión cautelarísima se instauró recientemente en la Ley de la jurisdicción porque es automática, se concede, la cautelarísima se concede, inaudita parte, sin dar audiencia a la administración y luego se da audiencia y si no hay motivo se levanta. Al principio la concedían, después en el Ibiza-San Antonio ni la concedían, hombre, ya se veía claro, ya ni la concedía la Sala, dijo, pero que es esto, y ya condenaba hasta en costas. Mire hasta dónde llegó la Sala de lo Contencioso, esto es así, -sí, Sra. Costa, es así, es así, y no le daré la palabra a la Letrada porque no le gusta oírlo, es que no les gusta oírlo, porque yo se la daría, lo que pasa es que les molesta y me dirán que es que no quiere hablar la consellera, vaya si tenemos ganas de hablar. Porque es que no es verdad, es que estamos cansados de falsedades, y esta es la realidad.

Y le repito que el expediente que usted ha enseñado, el acta previa, que no tenemos nada, y si hay alguna irregularidad lo diremos; nos lo enseñe, tenemos oportunidad de mirarlo, de buscar el expediente después de la comisión y todo, Sr. Ramon,

nos quedamos con usted, le sacamos todo el expediente, y le reconoceremos, sin los medios de comunicación, le reconoceremos si hay alguna irregularidad, se lo sacamos entero, lo buscamos, para eso los hemos traído. Si no tenemos nada que esconder, se lo digo en serio, sin ningún problema, se lo sacamos y se lo enseñamos. Pero de verdad, que como administración a lo que estamos dispuestos es a atender a todos los ciudadanos de Ibiza, a aquellos incluso a los que ustedes malaconsejaron al principio a que vengan, a que vengan o a que nosotros volveremos a ir si es necesario y a rellenar los metros, lo que no, a firmar, lo que está consignado, a revisar todo, porque es una pena que todos estos ciudadanos puedan no ser atendidos correctamente, como lo deberían haber sido desde un principio.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Ramon, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, breument, Sra. Presidenta. Bé, jo em ratific, aquí es varen voler fer les coses de pressa i ja dic, tot el procés expropiatori, que és complicat sempre, a l'illa d'Eivissa més i en aquell lloc, en micropropietats, a múltiples cases, això no es podia fer amb aquest temps i es fa tot el procés expropiatori i les carreteres abans del moment de la licitació, aquest és el problema. I per què es fa això? No ho sé, però és molt sospitós, és el negoci del segle, és el negoci del segle.

Jo crec que és únicament comparable al túnel de Sóller o a Son Espases, però encara el marge de benefici és molt més elevat que a qualsevol altra banda, encara que Son Espases ho adjudiquen a una oferta que costa 100 milions d'euros més que una altra, és espectacular, en paraules d'un altre diputat que ara se jubila, me pareix que deia *el pelotazo* més gros de la història d'aquesta comunitat. I s'havia de fer, de pressa, corrents, com fos, per cert, amb estudis d'impacte ambiental, amb avaluacions simplificades i en alguns casos crec que fins i tot ja s'havia donat el vist-i-plau abans que hi hagués projecte definitiu. Però és igual, s'havia de tirar endavant.

Bé, l'acta, llavors ens la miram, Sra. Consellera, per fi s'ha interessat, no és la primera vegada que la duc jo aquí i de totes maneres ja la veurà ja, això està en el Jutjat del Penal, això està en el Jutjat del Penal. Per tant, ja la veurà, però vaja, jo cap problema, que si alguns mitjans de comunicació la volen, si es volen fer còpies per a tothom cap problema, ja dic, en altres moments la vaig exhibir i no vaig merèixer ni el més mínim comentari ni resposta. I ja dic, és el primer lloc on s'ocupa i es demana la força pública per ocupar finques privades, perquè si això no s'ha aixecat allà a la finca, si això no s'ha comunicat al propietari és que no s'ha iniciat el procediment, independentment que vostès han obligat que això es pugui determinar per la via penal, perquè si vostès al Tribunal del Contenciós aporten una acta prèvia i una acta definitiva, el Tribunal del Contenciós diu: aquí no hi ha via de fet, aquí hi ha un procediment i per tant ara s'haurà de demostrar, però per via penal, que no hi havia procediment perquè això no es va fer a

la finca, el que diu aquí no és cert i els propietaris no hi eren i no estaven avisats, excepte un d'una propietat indivisa.

Però és que era tot el mateix, vull dir, és aquest el problema, havien de fer el negoci i ràpid, *toma el dinero y corre* no sigui que la pròxima legislatura no vagin les coses bé, si no, no s'explica res d'això. I en base a aquest propòsit han menyspreat l'opinió d'una part elevadíssima de la població d'Eivissa, han vulnerat els drets de moltíssima gent i, Sra. Consellera, han enderrocat les cases on vivia la gent, la casa de tota la vida i algunes d'aquestes persones no han vist un duro, no han vist un duro, no tenen ni tan sols la comunicació del dipòsit, clar que l'han feta, res més faltaria, procurar que no els agafin i ho comuniquen als jutjats, no han vist la comunicació de què tenen tal quantitat en el dipòsit, com no els ho mostren, ja dic, en alguns casos el conductor de la màquina escombradora, en alguns casos el guàrdia civil que hi havia per allà.

I per cert, una altra cosa, quan els autoritzen a una entrada en domicili i que han sol·licitat autorització judicial, que al final se'ls concedeix, al final, després que faci tres mesos que han arrasat aquella finca, no hi seria de més que un funcionari acompanyàs les màquines, no només la Guàrdia Civil i exhibís el paper al propietari. Ni això han fet vostès. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Per contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Ramon, l'autorització judicial és prèvia per entrar, no és posterior, és prèvia, entram quan la tenim, eh? Que quedi clar, *previo, pre-vio*. És que per favor!, és que, per favor! *Un poquito de seriedad, un poquito, sólo un poquito, previo*, mai no hem entrat si no hem tengut l'autorització prèvia. Que quedi clar.

Segon tema, no té ganes que vegem l'expedient d'aquesta acta, bé idd, ja està, vostè sabrà perquè, què vol que li digui?

*Y tercero, el titular, el negocio del siglo, es el titular, bueno, pues es el titular. Ara, què vol que li digui? El domingo: "El fiscal anticorrupción archiva la denuncia de Izquierda Unida sobre tráfico de influencias por las autovías". I aquest dilluns, vostè: "Izquierda Unida lamenta la desidia del fiscal anticorrupción al investigar las autovías, Miquel Ramon asegura que la fiscalía ha actuado con poca seriedad y no ha estado a la altura de las circunstancias." Què vol que li digui? Jo crec que s'hauria d'actuar un poquet més amb respecte cap a les institucions. Jo entenc que vostè digui que *el fiscal actua con desidia*, perquè no li va bé, però li he dir sincerament que després de totes les explicacions *que continua diciendo el negocio del siglo*, què vol que li digui, em pareix poc seriós que vostès, amb totes les explicacions que s'han donat per part de la conselleria amb motiu de la compareixença *pues continuen con una acta previa*, sense que es vulguin donar les explicacions.*

I ho lament profundament, i li repetesc, *el dinero de los ciudadanos de Ibiza, que ustedes no han dejado que la administración informe adecuadamente, está depositado en la caja general de depósitos. I repito, nuestro trabajo, el de la administración, el de los funcionarios y los altos cargos es informar y pagar a los ciudadanos de Ibiza, a los que hemos expropiado, y seguimos abiertos, lo puede comunicar a la gente que usted conozca que llamen cuando quieran, que vengan cuando quieran, que no hay ningún tipo de problema, y que le arreglaremos, está depositado su dinero en la caja general de depósitos, rellenaremos las actas previas, lo que quieran, corregiremos metros cuadrados, si hay equivocaciones. Lo que no hemos podido hacer, lo haremos, y lo corregiremos todo, y si hemos de rectificar cantidades porque..., haremos todo lo que no hemos podido hacer, que está por determinarse en un futuro pleito, y que es una pena, que estén años perdiendo, lo haremos, es nuestra obligación y estamos, pues, por supuesto, al servicio de los ciudadanos que se han expropiado, que tienen depositadas unas cantidades, y que creo que es justo que cobren por esas fincas expropiadas. Muchas gracias.*

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Per part del Grup Parlamentari PSM- Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell, també per un temps de 10 minuts.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, agrair la seva presència i també saludar els alts càrrecs i funcionaris que l'acompanyen avui a aquest debat tan intens com extens.

Bé, jo a l'alçada d'aquest debat no aportaré més novetats a aquesta compareixença, i sobretot més argumentacions de les que han presentat els companys diputats d'Eivissa que han intervengut amb anterioritat i que han patit a les seves carns aquesta crispació que hi ha actualment a Eivissa. Però si voldria fer un sèrie de reflexions. Vostè, després de la lectura de tota la cronologia dels fets, amb sentències judicials, els actes, i tot allò que ha aportat tècnicament, ha fet una darrera frase dient que tot això era política, que tot estava polititzat i que tot era una politització dels fets. Jo crec que sí, Sra. Consellera, i per aquí aniré jo, la meua intervenció serà política, no serà tècnica perquè evidentment no tenc arguments per poder afrontar-me amb les seves dades que tant ha aportat vostè i que també aporten els seus alts càrrecs i funcionaris.

Jo crec que la reflexió que s'hauria de fer és per què, quina motivació hi ha perquè la construcció d'aquestes autovies hagi esdevingut tan conflictiva? Per què? Quina explicació li dona vostè, a això? Per què? No és simplement per una politització, perquè a Mallorca hi ha hagut construccions d'autovies amb les quals vostè sap ben cert que hi ha moltíssima gent que no hi està d'acord, el nostre grup, i altres que som a l'oposició, tampoc no està d'acord amb el model d'autovies o d'autopistes que estan construint a aquesta illa, i en canvi, no hi ha hagut el grau de crispació ni el grau d'ofensa, col·lectiva diria jo, als ciutadans.

Jo crec que s'ha de demanar el perquè d'això. Anant un poc a fer memòria, aquí a Mallorca, hi ha hagut mobilitzacions en contra de les autovies i de les autopistes, però la que va esdevenir més conflictiva i la que va moure més quantitat de gent i més quantitat de protestes va ser l'autovia d'Inca-Manacor. Aquesta autovia d'Inca-Manacor no estava prevista enlloc, no estava prevista ni en el programa electoral del Partit Popular ni a cap pla previ de carreteres, hi havia hagut un pla previ de carreteres, malgrat no està aprovat definitivament, hi havia distintes opcions, però aquesta autovia no havia sortit enlloc, i als ciutadans els va venir de nou això, els va sorprendre molt que sense que ningú hagués avisat almanco ni hagués manifestat cap declaració d'intencions de fer aquesta autovia, això va molestar la gent, a més de considerar-ho totalment innecessari, i es va moure.

A Eivissa jo crec que ha passat una cosa similar, i ha passat una cosa similar perquè no estava previst que el Govern fes aquestes actuacions que han sorprès molt als ciutadans, i que a més, els han aclapat. En el programa electoral del Partit Popular, i de tots els partits, crec, deia que era necessari que es fessin unes actuacions a les carreteres d'Eivissa perquè hi havia un alt índex d'accidents, i això s'havia de resoldre, s'havia d'arreglar, i tots els partits duïen, en el seu programa, la solució a aquesta, o vaja, una intervenció a les carreteres d'Eivissa perquè es considerava que no estaven en condicions d'assumir el trànsit i la mobilitat de la gent que hi ha, sobretot a l'estiu, perquè la gent evidentment a una illa petita i amb una oferta turística i de lleure molt dispersa en diferents nuclis, la gent es mou perquè vol anar per tot, per tant, s'havia de resoldre. Però la sorpresa va ser que enlloc de fer una actuació adequada a l'estructura de l'illa, a les dimensions d'aquella illa, el que es va fer va ser una actuació totalment desmesurada. I la gent això no ho ha cregut.

Jo crec que per aquí comença la sorpresa primer, i després la crispació dels ciutadans quan ha vist que s'han trobat amb una administració totalment tancada i totalment opaca als seus interessos. Una administració encapçalada per vostè, Sra. Consellera, que no ha volgut escoltar mai, i no ha volgut escoltar i per això, perquè no ha volgut escoltar ni s'ha volgut seure amb els ciutadans -amb els ciutadans en general, em referesc perquè sí que estava d'acord amb una part petita d'aquesta societat, que sí que estava d'acord que es fessin aquestes autopistes- i fins i tot ha arribat a l'extrem -que vostè ha dit que lamentava molt- que han hagut d'imputar, o hi ha hagut uns funcionaris que s'han vist imputats.

Jo crec, Sra. Consellera, que aquí precisament hi ha el més greu de la situació, que a causa seva, causa que vostè no ha volgut aturar, no ha volgut reflexionar, no ha volgut escoltar, ha duit com a conseqüència que uns funcionaris que estan a les seves ordres, han vist complicada la seva vida laboral i la seva vida judicial, diríem, no?, o sigui s'han vists imputats a un cas en què ells no en són responsables, perquè simplement es limitaven a fer la seva feina, i s'han limitat a obeir les ordres que vostè els donava. Jo crec que vostè hauria d'assumir aquesta responsabilitat, Sra. Consellera, no només lamentar-ho i dir que li sap molt greu, sinó assumir aquestes responsabilitats perquè la responsable política és vostè per haver permès arribar a aquesta situació.

Jo crec que poques coses més he d'afegir, perquè crec que aquí està el quid de la qüestió, vostè i el seu partit varen voler fer unes infraestructures molt de pressa, molt de pressa, cosa incomprensible, sense recursos i d'esquena a la societat. I és per això, que la societat eivissenca, com mai no s'havia vist en la vida, perquè els ciutadans d'Eivissa tenen el tarannà tranquil i mai, en la vida que jo recordi ni crec que ningú d'aquesta sala, no recorda que hi hagués hagut una implicació social tan forta com la que hi ha hagut ara, fins ara, s'ha mogut en contra d'una decisió del Govern la qual no els ha agradat.

Jo crec, Sra. Consellera, que tot això s'hauria pogut evitar, s'haurien pogut evitar tots aquests perjudicis als ciutadans, s'haguessin pogut evitar totes aquestes mobilitzacions, els perjudicis fins i tots a les empreses constructores, hi ha hagut conflictes amb les empreses constructores, amb pèrdues de material, i s'hagués pogut evitar la implicació o la imputació de funcionaris si vostè hagués estat una persona oberta, una persona que entén la democràcia i si hagués escoltat els ciutadans, si hagués actuat amb menys prepotència i s'hagués assegut a reflexionar i a escoltar els ciutadans, i com a mínim, si vostè volia dur a terme aquestes grans infraestructures de les quals els ciutadans no entenen el perquè i encara ara no l'entenen, com a mínim els haguessin pogut escoltar i explicar-los els motius. Jo crec que, Sra. Consellera, si em respon la seva versió del perquè hi ha hagut aquesta conflictivitat, tal vegada jo la podré entendre, si no crec que la meva argumentació té bastants de fonaments. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Per contestar té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo entenc la postura del PSM, però crec que continua vivint una mica d'esquena a la realitat, sincerament. La realitat és que a Mallorca la gent està encantada amb les infraestructures que ha fet el Govern de les Illes Balears, i està encantada amb com s'ha fet i amb el temps en què s'ha fet, i ho dic sincerament. I ha estat un esforç i vull donar l'enhorabona als responsables del Departament de Carreteres del Govern de les Illes Balears. La gent estava cansada de patir inseguretats, la gent estava cansada de patir embussos, la gent estava cansada que no es resolguessin els problemes viaris de l'illa de Mallorca, de Menorca continuen igual i d'Eivissa i Formentera, i aquesta és la realitat. A Mallorca s'ha donat un gir espectacular i aquesta és la realitat, tot i que encara no estan resolts tots els problemes, perquè continuen, perquè fan falta encara infraestructures a Palma. I aquesta és una realitat, i s'han fet amb una gran professionalitat, s'han fet amb molt de trànsit, han estat infraestructures molt difícils de fer perquè no hem tallat cap carretera de les que ha fet el Govern, les hem fet amb molt de trànsit, i ha estat difícil aquesta execució. I avui els ciutadans de Lluçmajor, els ciutadans d'Alcúdia, els ciutadans de Peguera, la Universitat, que avui ha començat amb 15.000 persones, li he de dir, jo estic molt orgullosa de la feina que s'ha fet i de la feina que s'està fent a Eivissa.

I aquests projectes, l'únic que volen els altres partits és que no es facin, perquè quan estan fets la gent està contenta, i vostè està a Manacor i la variant de Manacor és un gust i la variant de Sant Llorenç, i la variant de Son Ferriol ho serà. I aquesta és la realitat, i com va dir el president, no els agrada. I en el debat pràcticament ja ni se'n va xerrar, i d'Eivissa, que era el *no va més*, en el debat de l'estat de l'autonomia ni se'n va parlar, jo ni m'ho podia imaginar, ni es va anar al dia de les Illes Balears, *no se fue ni a Ibiza, los partidos de la oposición, que parecía un cataclismo*, i ni se'n va parlar, i aquesta és la realitat pràcticament.

Perquè no, perquè el motiu pel qual a Eivissa, crec, la meva opinió personal, hi va haver més crispació era perquè estaven més prop de les eleccions, perquè començaven més tard, perquè se'n volien aturar més, aquesta és la meva opinió. Per de l'Eivissa-Sant Antoni, per ventura vostè no se'n recorda, encara que ho he dit a la meva intervenció, l'Eivissa-Sant Antoni va ser una carretera que el president d'Eivissa, perquè li he de dir que Eivissa-Sant Antoni bàsicament, tota la negociació del projecte s'ha duit des del Consell d'Eivissa, el projecte, els traçats, etc, s'han duit des del Consell Insular d'Eivissa, nosaltres hem respectat allò que han decidit des del Consell Insular d'Eivissa; i l'Eivissa-Sant Antoni del primer projecte que nosaltres vàrem dur a informació pública, del qual vàrem tenir moltíssimes al·legacions, el president d'Eivissa va intentar negociar amb els partits d'esquerres a Eivissa. I es va intentar i varen fer un altre projecte molt diferent, de fet en 15 quilòmetres hi ha 9 rodonas, 9, no hi ha cap pas superior ni cap pas inferior, és un desdoblament amb rodonas, encara que diguin que *és una autopista de ocho carriles, pero bueno esto ya se ve que hay cuatro con rotondas, pero bueno hay ocho carriles, pues hay ocho carriles, ¿qué quiere que le diga? Eso es así, pues ya está*. I d'aquest projecte hi va haver d'haver una altra informació pública, allò que vostè diu *cerrada, no se qué*.

Primer, que no els va dur directament la Conselleria d'Obres Públiques, es varen dur des del Consell Insular d'Eivissa, però segon és un projecte que vàrem canviar radicalment, i vàrem fer una altra informació pública, per això es varen endarrerir tant aquests projectes a Eivissa, perquè es varen intentar aquests canvis radicals, però totals, però no van bé, perquè no van mai bé, perquè no es vol que es facin, perquè es volen aturar en realitat, perquè atribueixen un èxit al Govern, aquesta és la meva apreciació personal, allò que jo veig.

Jo sé que vostè com a PSM no ho veurà així, però la gran majoria dels ciutadans de les Illes Balears, i en concret ara de Mallorca, que són els que estan fets i que ho gaudeixen majoritàriament, la gran majoria d'infraestructures, estan molt satisfets, Sra. Vadell, aquesta és la realitat. La gran majoria, jo no diré tots, jo no diré els votants del seu partit, perquè jo entenc el dret a la discrepància, només faltaria, no tothom pensa igual, clar que no, però la gran majoria i el Partit Popular no va enganyar ningú, i en concret els projectes viaris d'Eivissa estaven concretament el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, bé dur tota la vida, el nou accés a l'aeroport d'Eivissa, tota la vida du aquest projecte, des del conveni del 98, donar un nou accés a l'aeroport d'Eivissa i el caos que suposa fer aquests quilòmetres, res, els quatre quilòmetres que són, per accedir a l'aeroport *es eterno este proyecto*, i el desdoblament d'Eivissa-Sant Antoni, *la prohibición de un tercer carril*, ve de l'època

del pacte de progrés, *prohibir el tercer carril, se prohíbe por una instrucción de Madrid, son peligrosos, se prohíben*, i es canvia *la modificación puntual del plan de carreteras, o no?, número 1, y se ha de desdoblarse y es un desdoblamiento, en 15 kilómetros, 9 rotondas*. A partir d'aquí jo entenc que vostè digui que tal, que no sé què, però aquesta és la meua apreciació personal, que no es vol que es facin i hi ha més crispació perquè comencen més tard i es volen aturar de totes, totes.

Aquesta és la realitat, és la meua apreciació personal, perquè s'ha intentat una negociació a Eivissa important per part del Consell Insular d'Eivissa, i a mi em consta que s'ha intentat, en tot moment, i amb el tracte amb els expropiats i s'ha intentat aprofitar el tema de les propietats perquè com ha dit el Sr. Ramon la propietat a Eivissa està molt més fraccionada, molt més petita, una illa més petita, hi ha més sòl urbà, per ventura, afectat que a Mallorca, que és més sòl rústic, pràcticament tot, hi havia la part de l'aeroport, etc, o urbanitzable no ho sé, un tipus, jo no som experta, però hi havia sòl amb possibilitats de creixement, no ho sé, però s'ha volgut aprofitar aquesta part de l'ocupació i hi ha més propietaris afectats perquè les propietats són molt més petites per ventura, i no ho sé, s'ha polititzat més perquè estan tal vegada més damunt de les eleccions que a Mallorca, que es va començar molt més al principi de la legislatura.

Jo estic convençuda que si aquestes carreteres les haguéssim començades el primer any de legislatura no hagués passat tot això, totalment convençuda, exactament el mateix, els mateixos projectes. Jo ho atribuec a una politització generalitzada, o sigui, jo no dic després que hi hagi propietaris, amb tot el meu respecte, que efectivament posen un plet perquè no hi estan conformes, jo no dic que no n'hi hagi, clar que sí, però en general hi ha una politització. Estic totalment convençuda, i aquesta és la meua apreciació. I a partir d'aquí, li he de dir, Sra. Vadell que amb les infraestructures viàries, en general, idè jo estic molt satisfeta de com s'han desenvolupat, que estiguin fetes perquè la realitat és que l'únic que es pretenia, en general, per part dels partits de l'oposició és que no es duguessin endavant per part de la Conselleria d'Obres Públiques i per part del Govern de les Illes Balears.

Estic convençuda, que per exemple, vostè parla de l'Inca-Manacor que al final s'ha retirat, però l'Inca-sa Pobla va ser l'altre projecte tal vegada polèmic, l'Inca-sa Pobla, si s'hagués començat aquest estiu ens hagués passat pràcticament el mateix que a Eivissa, s'hagués polititzat molt més. El que passa és que vàrem començar també i també ens varen cremar màquines i també es formaven cadenes humanes, el que passa que després, com que és una politització, la realitat és que Inca-sa Pobla la gran majoria de gent que viu a Alcúdia, Pollença, sa Pobla, Campanet... Campanet, la gent està encantada a Campanet, aquesta és la realitat, el mateix batle reconeix que no ha quedat tan malament, li he de dir, no està a favor, no, però reconeix que no ha quedat tan malament, i *que no había para tanto, y que Campanet sigue siendo un paisaje pintoresco y que la carretera es mucho mejor, y no pasa nada* i aquesta és la realitat.

Però Inca-sa Pobla si no s'hagués començat l'any 2004, crec que vàrem començar, si haguéssim començat aquests estiu, que és un poc quan vàrem començar les d'Eivissa, *entre pitos*

y flautas con ocupación de fincas, pràcticament vàrem començar el mes de febrer, març, no dic exactament el mateix perquè els eivissencs tenen el seu caràcter i els mallorquins tenim el nostre caràcter, però hi hagués hagut molta més, molta més polèmica, perquè s'hagués intentat aprofitar molt més políticament que quan vàrem començar en el seu moment l'Inca-sa Pobla.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Vadell, per 5 minuts.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies. Sra. Consellera, tanmateix tornam a parlar del debat del model de carreteres. Vostè diu que els ciutadans estan encantats, jo li diria que resignats, són fets consumats, vull dir que no queda més remei, què han fer els ciutadans?, no emprar les carreteres?, i per on han d'anar?, per on han de circular?, vull dir que no els queda més remei, tant si els agrada com si no. I si no faci rutes alternatives per aquells que no volen autopistes, s'han de fer? Sí, sí, hi són molt bé, sí, clar, poden anar per rutes alternatives, però amb el que no estam d'acord, i ho hem dit mil vegades això, és amb el model, Sra. Consellera, amb el model, vostè pot defensar tot el que vulgui, el que ha fet, vostè està encantada amb les carreteres que ha fet, vostè sí que es veu que està ben lloada amb les carreteres que ha fet. Però la veritat és que no comparteixen el seu criteri tots els ciutadans, o la majoria dels ciutadans, no, i no estan encantats, estan resignats, simplement resignats.

I el pacte de progrés, i els partits de l'oposició i aquest partit al qual represent, el PSM, no és que no vulgui que no facin carreteres, Sra. Consellera, això li hem dit moltes vegades, també, el que no volem és que facin aquestes carreteres que han fet, però som ben conscients dels problemes de trànsit, i som ben conscients que s'han d'evitar els accidents i s'ha de fer tot el possible per millorar la xarxa de carreteres i la xarxa d'infraestructures, de les variants no li hem dit res mai, mai, mai no ens ha sentit dir res de les variants, mai, ens ha sentit parlar de les carreteres, de l'autopista de Lluçmajor, de la carretera d'Eivissa, de la carretera d'Inca-sa Pobla, d'això sí que ens ha sentit parlar, d'allò altre no.

La llàstima d'aquests fets consumats que diu vostè, o que dic jo que són fets consumats, és que han produït una fractura social important, i que han produït uns greuges importants als ciutadans de l'illa d'Eivissa, i de Mallorca també, però en aquest cas estam parlant de l'illa d'Eivissa, que són fets irreparables, són mals irreparables. I de moment encara hi ha causes pendents, de les quals encara no sabem quina serà finalment la decisió dels tribunals i malauradament, com deia el Sr. Ramon, ja no tendran remei. I crec que per part meua no hi tenc res més a afegir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera, 5 minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Vadell, jo ja no insistiré, jo li he de dir que mai hem sentit cap lloanxa de cap carretera del Govern, perquè jo crec que hi ha hagut un interès precisament de tot el contrari. I dir-li que a Eivissa no hi ha hagut cap fractura social, li puc assegurar, hi ha hagut una politització d'uns quants, li puc dir precisament que, fins i tot molta gent tampoc no era molt d'Eivissa, també hi havia... *pero bueno, lo dejaremos, no seguiremos por este camino.*

Simplement dir-li que els expedients, com ja hem repetit, han estat analitzats de forma prèvia, però ja analitzats per molts de jutjats, en general estic convençuda que totes les sentències seran favorables cap a l'administració, en general, jo no sé si hi haurà... perquè han estat ja molt analitzats de forma prèvia per molts de jutjats, i bé, jo no sé si haurà alguna irregularitat puntual o no, jo no ho sé, però li puc assegurar que en general, i estic convençuda, l'actuació ha estat segur, sempre, de bona fe, ha estat correcta i l'honorabilitat de l'administració li puc assegurar que la feina dels funcionaris que han actuat sempre complint la seva obligació cap a l'administració i cap als administrats, i amb respecte, idè deixará amb bon nom al Govern de les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez, per un temps de 10 minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. I en primer lloc, les primeres paraules d'agraïment a la Sra. Consellera per a la seva explicació i també a l'equip que avui l'acompanya.

Molt breument, crec que l'exposició seva ha estat força clarificadora. Pel Grup Parlamentari Popular no hi ha cap tipus de dubte, tot el que ha explicat vostè en aquest exercici i en aquest exemple de transparència no deixa espai al dubte, respecte de les actuacions de la seva conselleria en tot el procés expropiatori que s'ha duit a terme a l'illa d'Eivissa. I no precisament per allò que ha dit vostè aquí, que també, sinó pels fets que s'han anat succeint al llarg de tot aquest procés els quals així ho evidencien. Basta fer un breu repàs com el que ha fet vostè a la cronologia dels fets, dels esdeveniments, per adonar-nos de l'escrupolós compliment de la legalitat que ha estat bàsicament la seva principal fixació.

I això no es que ho digui el Grup Parlamentari Popular, que efectivament ho diu, sinó que això ha estat demostrat reiteradament pels tribunals. Una vegada i una altra els tribunals han sentenciat que les actuacions de la conselleria han estat ajustades a llei, que el procés expropiatori complia fidelment amb les disposicions legals que regulen aquest procediment, i que en definitiva, les actuacions dutes a terme no vulneraven el dret dels ciutadans, tal com defensaven les

posicions i els posicionaments polítics i les pretensions d'aquells que veien en aquest govern, aquella bèstia depravadora que arrasava amb els terrenys d'indensos afectats. Afectats dels quals tenim coneixement que han estat degudament atesos, en tot moment i correctament atesos per la seva conselleria, i en particular, per tots i cada un dels funcionaris, molts d'ells aquí presents.

Per tant, aquests que defensen aquests posicionaments equivocats i polítics s'equivoquen, s'equivoquen, s'equivocaven i tornen errar quan pretenen criminalitzar-la a vostè i criminalitzar també, i per extensió, als seus funcionaris i a la seva conselleria amb falses acusacions, que avui aquí, en aquesta sessió i en aquest Parlament han estat incapaços de demostrar de forma solvent.

I dit això, si respecte a la legalitat no teníem dubtes, Sra. Consellera, nosaltres tampoc no tenim dubtes respecte de la veritable intencionalitat d'aquesta compareixença d'avui. Permeti'm, Sra. Consellera, dir-li que avui l'hem duita aquí, i amb tot el dret que tenen els grups parlamentaris de dur-la aquí, només faltaria!, però no l'han duita aquí, precisament per fiscalitzar l'acció de l'executiu, no, que seria la intencionalitat vertadera per la qual l'haurien d'haver duita aquí, a vostè l'han duita aquí per seguir practicant un linxament polític des del nostre punt de vista immoral. Un linxament polític immoral del qual la conselleria, vostè en primera persona i els seus funcionaris, venen sent víctimes al llarg i ample dels darrers anys. I és que el no fonamentat precisament de les acusacions formulades contra la conselleria, quasi res, la violació del domicili ens fan pensar d'una forma decidida i d'una forma ferma i convençuda que així és, una maniobra totalment política, i és que els partits polítics no s'hi posen per a res. Han aplicat a la perfecció aquella màxima que diu: "*De perdidos al río*". Endavant. I ni més ni menys acusen la conselleria de delictes penals com aquestes.

Miri, avui aquí s'ha parlat de qüestions de fons, s'ha dit que vostès juguen o corre al seu favor el temps. Miri, jo no sé si el temps està o no del seu costat, l'únic que sé, i sé que és cert, és que el factor temps va en contra de tots aquells que promouen aquest tipus de moviment polític, que al nostre judici, com dic, és injust i és immoral, i cregui'm, Sra. Consellera, que haurà de ser vostè durant tot aquest temps valenta, i haurà de ser valenta com ho ha estat fins ara, i principalment per dues qüestions també relacionades amb el temps, que li diré ara, i les hi anunciaré. En primer lloc li anunciï que aquest linxament a què he fet referència serà directament proporcional a la celeritat amb què s'acaben les execucions de les obres de les carreteres, és a dir, menys celeritat menys intensitat, més celeritat en l'acabament de les obres més intensitat en el linxament. I, en segon lloc, li anunciï també que aquesta intensitat del linxament serà també directament proporcional al temps que resti per arribar a la convocatòria electoral. Per tant..., més a prop de les eleccions, més intensitat en el linxament; més lluny de les eleccions, més intensitat en el linxament.

I cregui'm també, Sra. Consellera, que això és així i no és d'una altra forma. Factor temps i qüestions de fons. Diuen que vostè guanya temps perquè quan decideixin els tribunals ja serà massa tard. Miri, potser que sigui massa tard, potser que ja sigui massa tard, estic convençut que potser que sigui massa

tard, estic segur que serà massa tard, i serà massa tard per reparar el mal causat, Sra. Consellera, serà massa tard per reparar la difamació, serà massa tard per reparar la calúmia, la manipulació, i serà massa tard per reparar la mentida. I la pregunta és: qui repararà aquest mal?; ningú. Qui sortirà a demanar perdó?; ningú. Miri, Sra. Consellera, en aquesta vida hi ha coses que no tornen enrere, i una d'elles és la paraula dita. En conseqüència tot el que han dit sobre vostè i sobre els seus funcionaris per a nosaltres ja no té volta enrere, i el més important és que els humans, nosaltres, tenim memòria, i quan sigui el moment jo crec que serà important tornar enrere i serà important recordar.

No m'estendré més. Crec que el sentiment, la sensació i el posicionament del meu grup respecte a aquesta qüestió han quedat perfectament explicats amb la meva intervenció, però no puc deixar passar aquesta sessió parlamentària sense encoratjar-la, a vostè, perquè continuï mantenint la mateixa decisió, la mateixa valentia i el coratge que l'ha caracteritzada durant tot aquest temps, i felicitar el seu equip per l'escrupolós compliment de la legalitat, demostrat fins ara amb les seves responsabilitats. I agrair-los també totes i cadascuna de les seves explicacions que no han contradit ni han entrat a discutir cap qüestió amb cap diputat, sinó que l'únic que han fet ha estat complementar tècnicament la seva intervenció.

A tots ells, a vostès, a la presidència i a aquesta comissió, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, breument, per donar-li les gràcies, perquè realment una agraeix a aquestes hores del debat i en nom dels alts càrrecs, dels funcionaris que son aquí, agraeix aquestes paraules perquè conhorten un poc, perquè efectivament per complir els deures, les obligacions, els deures els funcionaris, les obligacions amb un programa electoral la consellera i l'equip dels alts càrrecs, doncs efectivament ha estat un linxament durant tota una legislatura, però quan un sap que fa les coses bé, les coses amb honradesa, amb transparència, doncs se sent orgullosa. Els fets són a la realitat, hi seran a Eivissa, els tribunals donen la raó perquè els funcionaris han fet la seva feina i no se preocupi que el que queda dels vuits mesos que ens queden de legislatura a Eivissa les carreteres seran una realitat. Estic convençuda que faran el possible perquè no ho siguin, estam preparats, la Conselleria d'Obres Públiques està preparada, el Departament de Carreteres està preparat i les empreses constructores per continuar fent la seva feina, perquè han de ser una realitat la seguretat viària, els embussos, la tranquil·litat dels eivissencs i del nostre compromís electoral i ho complirem.

I li he de dir que estam preparats moralment per sofrir aquest linxament, aquests insults, perquè ho hem patit tota la legislatura, no és fàcil evidentment, perquè no és fàcil que cada dia, ja dic, quan un veu la seva feina; però bé, l'important crec

que sempre és la satisfacció personal, el deure moral quan un se'n va a dormir, però agraeisc el suport del grup parlamentari, agraeisc les seves paraules i agraeisc, en especial, als eivissencs, als ciutadans d'Eivissa i al Consell Insular d'Eivissa la seva col·laboració, per suposat, per dur endavant tots aquests projectes viaris. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Ara podem passar, a continuació, al segon punt de l'ordre del dia i darrer, perdó. Digui, Sr. Ramon, les preguntes són seves.

Moltes gràcies a tot l'equip que ha acompanyat la consellera per ser aquí, se'n poden anar quan vulguin, si volen quedar poden quedar, però comprenc que ja ha durat prou i moltes gràcies per haver vingut.

Interrompem dos minuts la sessió.

Passam idò a continuació al segon punt de l'ordre del dia, relatiu a les preguntes 7819, 7820, 7821, 7825, 26 i 27.

II.4) Pregunta RGE núm. 7825/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a incompliment per part del Govern dels objectius del Pla d'habitatge.

I primer de tot, passarem, com hem dit a l'inici, a la pregunta 7825, relativa a incompliment per part del Govern dels objectius del Pla d'habitatge i intervindrà el diputat Sr. Ramon, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, autor de la mateixa. Té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que a aquesta hora ja quasi no queden ganes per debatre, seré molt breu. És en relació amb l'informe que fa el *Ministerio de la Vivienda* en el qual, contràriament al que s'ha anat dient habitualment per part del Govern de les Illes Balears, parla d'un incompliment greu dels objectius en matèria d'habitatge, principalment en habitatge per a la venda però també els de lloguer d'aquest Pla estatal. I el que li deman a la Sra. Consellera és una valoració sobre perquè s'han produït aquests fets.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Per contestar té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no sé a quin informe fa referència, nosaltres el que tenim és la nota del Ministeri de l'Habitatge que va treure dia 28 de juliol del 2006, que és la nota referida al compliment del Pla nacional d'habitatge, corresponent al 2005, o sigui de juliol del 2005 a juliol del

2006, o sigui el darrer, la darrera anualitat, perquè el 2006-2007 acaba de començar. I en aquesta nota que tenc aquí, que és la que va mostrar el president en el debat de l'estat de l'Autonomia, diu els compliments de totes les comunitats autònomes i diu, precisament, que *destaca por su grado de cumplimiento: Extremadura, Galicia, Madrid*, i cita Balears amb un 104,42%. I en canvi diu que *no han cumplido objetivos: Andalucía* -que només té un 97,91%-, Múrcia, amb un 90,85%, La Rioja, amb un 86,39%, Canàries, amb un 86,18% i finalment la Comunitat Valenciana, amb tan sols un 64,82% d'execució.

Tenim present que, a més, el Pla d'habitatge 2005-2008 és el famós pla de les 180.000 actuacions, és a dir, és un pla que a totes les comunitats autònomes ens ha suposat un esforç en nombre d'actuacions, ens ha fet pujar el nombre d'actuacions a totes, tenim més actuacions que mai a Balears, i el mateix a totes les comunitats autònomes, mai Balears havia tengut tant nombre d'actuacions, i això també ens implica fer més esforços en el compliment de plans, doncs per a nosaltres un 104,42% és acomplir el Pla nacional, en nombre d'actuacions mai no n'havíem tengut tant a Balears i nosaltres no tenim cap incompliment.

De fet és la nota de premsa del Ministeri de l'Habitatge, on destacam, i bé, *no somos de las más pero tenemos un cumplimiento y desde luego hay muchas por detrás de nosotras*, i entre aquestes, doncs ja dic, Andalusia, Múrcia, La Rioja, Canàries i la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que es veu que hi ha dificultats perquè ens puguem entendre i al mateix document se li fa la valoració que es vol, en funció que s'agafi un extrem o l'altre del mateix document, jo parlava del programa de pisos protegits destinats a la venda, on el *Ministerio de la Vivienda* diu que *destacan por su grado de cumplimiento las siguientes comunidades autónomas: Extremadura, 151; Aragón, 131%; Murcia, 107. Por el contrario, las comunidades autónomas con un menor grado de cumplimiento han sido: Ceuta, Comunidad Valenciana y Balears*, amb un 98,94%. Curiosament, aquesta interpretació meva del mateix document, home interpretació, lectura que faig, és que destaquen també els mitjans de comunicació del seu moment en relació amb aquest informe. Però bé, si vostè es basa en què tot va bé i tal vegada també pensa que els ciutadans de les Illes Balears tenen més facilitats que els d'altres comunitats per accedir a un habitatge, retirar els seus informes i parlen que som la tercera comunitat on és més car, amb més dificultats.

I curiosament una cosa que no tenia quan vaig plantejar aquesta pregunta, que ha sortit els darrers dies, i que em crida l'atenció i faig un comentari en relació amb això altre, diu: "Els preus dels habitatges nous a l'àrea metropolitana ja superen els

de Palma", això també entenc jo és un efecte de les autopistes i autovies, que, com que tot és àrea metropolitana, municipis bastant allunyats de Palma, on tenien uns preus més discrets, ara mateix es disparen els preus d'aquests habitatges. Però bé, si vostè vol considerar que això no és rellevant i que tot està bé, doncs és la seva opinió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

En contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margarida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, veig que manejam el mateix document, per tant ja estic tranquil·la, val. En aquest document, vostè me demanava pels objectius i dels objectius tenim un 104 de compliment, per tant som una comunitat autònoma molt correcta, com vostè veu n'hi ha moltes, entre d'elles, d'importants, Andalusia, València, que estan molt per darrera nosaltres, per tant podem estar tranquils en *cumplimiento del Plan de Vivienda, que hacemos nuestros deberes* i a mi me tranquil·litza.

Després va a cada línia, va per línia de lloguer, va per línia d'HPO, d'HPO distingeix entre nova construcció i de lloguer; després va per ajudes a inquilins i va per moltes línies la nostra de premsa que va especificar. I aquí sí que podem anar apartat per apartat, però el que no es pot fer és agafar la part que interessa, perquè això no ens ha d'anar bé ni a vostè ni a jo, hem de fer les coses com a l'altra compareixença, les coses com són, val.

Habitatge protegit de nova construcció. En habitatge protegit de nova construcció, efectivament diu que les comunitats autònomes de menor grau de compliment ens cita a nosaltres amb un 48,94%. No som la darrera, Ceuta té un 13%, València té un 34,6 i a nosaltres ens cita amb un 48. Però en canvi, en habitatge de nova construcció per a lloguer som la segona millor d'Espanya; destaca Castella-La Manxa, amb un 168% i Balears amb un 135%. I en canvi hi ha comunitats autònomes que no han fet cap habitatge d'HPO per a lloguer, com Extremadura i Múrcia, cap, o Andalusia, la qual només n'ha fet un 18%, o València que n'ha fet un 31%. Per tant, en HPO per a venda nosaltres tenim un compliment d'un 48,94%, en canvi en HPO per a lloguer, perquè nosaltres és ver que varem apostar més per a lloguer, tenim un 135%.

Però en qualsevol cas, en habitatge de promoció pública, en què tenim uns objectius més alts que mai, perquè ens va pujar els objectius el Ministeri d'Habitatge a totes les comunitats autònomes, jo li puc reconèixer que tenim un problema de sòl, de sòl, no de mala gestió de l'IBAVI, de dir: és que tenim molt de sòl buit i no feim habitatges, no, és que tenim un problema de sòl. Per això, com a Govern, hem posat el 30% de reserva d'HPO ja, urgent i està ja tramitant-se dins el Parlament, i això ho ha posat aquest govern. Però bé, en aquest apartat d'HPO per a venda, perquè en lloguer anam per damunt de tota la mitjana espanyola, som la segona millor d'Espanya.

En canvi, per exemple, el programa d'ajudes a propietaris d'habitatges per a llogar, destacam novament, *destacan por comunidades las Canarias, Asturias, Baleares y Castilla-Leon*. Per tant, novament som una altra comunitat autònoma que destacam. I vostè veu que a totes les línies menys en aquesta som una de les comunitats autònomes que aconsegueixen tots els objectius. I de fet, si vostè analitza el nombre d'actuacions, per exemple, perquè vegi el número d'actuacions, a l'any 2000 el nombre d'actuacions total va ser de 1.913 actuacions; l'any 2001, 2.296; l'any 2002, 2.666; l'any 2003, 2.695 actuacions en habitatges, i enguany, aquestes 104 actuacions corresponen a 3.024 actuacions en habitatge, en total, entre rehabilitació interior, perquè ens han pujat tots els objectius. Per tant, jo no li negaré que l'HPO en compra, perquè ha passat en el lloguer, doncs per ventura *no destacamos y estamos en la parte de no destacados*, sí ho som la segona millor d'Espanya en lloguer, però en general, tots els objectius estem en un 104%, per tant els objectius en habitatge s'aconsegueixen.

I tenim un problema de sòl en matèria d'HPO, no és que tenguem el sòl sense destacar. I en general jo valor positivament les 3.024 actuacions en matèria d'habitatge que mai en aquesta comunitat autònoma s'havien fet 3.024 actuacions. Què hem de millorar el tema de l'HPO? Sí, però és molt difícil mentre no tenguem sòl, i aquesta és la situació, no és un problema de què tenguem sòl sense utilitzar, és que no en tenim.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.5) Pregunta RGE núm. 7826/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a delegació de vot del president de l'Autoritat Portuària.

II.6) Pregunta RGE núm. 7827/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a transport marítim entre Mallorca i Eivissa.

Ara passam a l'altra pregunta, la RGE núm. 7826/06, relativa a delegació de vot del president de l'Autoritat Portuària. Intervindrà el Sr. Ramon pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, autor de la mateixa pregunta. Té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, i seria l'última pregunta per a la consellera, perquè la següent, que fa referència a transport marítim la retiraria, en tot cas, per formular-la després, perquè era de circumstàncies, les circumstàncies han canviat i crec que tornaran a canviar, i ja en aquesta hora supòs que ho podem deixar i parlar-ne més endavant amb més detall.

I en aquesta jo tampoc no voldria cansar-la molt, perquè hi ha un altre conseller que respondrà preguntes en relació amb el concurs que ha fet l'Autoritat Portuària de Balears per a

l'explotació del varador de Palma, i una cosa que sorprèn és que vostè, Sra. Consellera, delegàs el seu vot al president de l'Autoritat Portuària sabent, supòs, que això podria dur certa polèmica, com ha estat després, i més tenint en compte que és que hi havia companys seus del Govern directament, hi havia un altre conseller allà i n'hi havia d'altres en representació directa del Govern, i no obstant vostè va delegar el vot en el Sr. Verger.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Per contestar, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo no podia assistir a aquest consell d'administració, crec que és la segona vegada que no vaig a un consell d'administració en tota la legislatura de l'Autoritat Portuària, era el segon pic que no podia assistir, i, com ja vaig fer l'altra vegada, vaig delegar el vot al president de l'Autoritat Portuària, perquè no hi havia cap problema, com se sol fer, a més; o sigui, jo tenc una relació d'actes i per exemple el juliol del 2006 doncs el representant de Madrid també delegava en el president, a l'acte del 7 de maig del 2006 el representant de Comissions Obreres també delega en el president el vot quan no pot assistir; el 5 d'abril del 2006, el representant del Consell de Mallorca també delega el vot en el president; també l'anterior conseller d'Obres Públiques delegava en el president.

El més habitual, i ho han fet altres consellers d'Obres Públiques, ho ha fet el representant de Comissions Obreres, ho ha fet el representant del Consell de Mallorca, podria haver delegat perfectament, efectivament, en altres representants, però se sol delegar en el president. Jo no hi podia assistir i vaig delegar en el president de l'Autoritat Portuària, com se sol fer habitualment i no li vaig donar cap importància, tot d'una que sabia que no podia assistir. I efectivament dins l'ordre del dia figurava aquest tema, però ni sabíem quina era la proposta ni que hi hauria tota aquesta polèmica i bé, aquest és el motiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Per rèplica, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. No, sorprèn aquesta ingenuïtat en una persona de la seva experiència política i que no sapigués que allò podria ser conflictiu, quan resulta que sí altres entitats representades allà, altres institucions en general, varen ser molt conscients i no varen participar; i en canvi, els representants del Govern de les Illes Balears participaren votant a favor d'aquesta concessió polèmica, i vostè, a més, delegant el vot en el president de l'Autoritat Portuària, que jo crec que tenia un

problema cert d'incompatibilitat per dur endavant aquest concurs.

Ja no entraré si és una incompatibilitat jurídica o no, però crec que èticament i políticament que no hauria hagut de dur endavant ni participar el Sr. Verger en aquesta votació, ja dic altres institucions no hi volgueren participar, s'absentaren o no votaren, i els representants del Govern voten tots el que diu el Sr. Verger, però més en el seu cas, li va donar el seu vot, la qual cosa és un grau de confiança doncs sincerament molt elevat, que jo no sé si el Sr. Verger és mereixedor d'aquest grau de confiança com perquè ni es fiscalitzin per part del Govern de les Illes Balears les seves actuacions que estan, com a mínim, en entredit.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo no record el dia que vaig fer la delegació, deu ser a l'Autoritat Portuària, però, per suposat, quan ens convocaren per al consell de dia 2 o 3 d'agost, jo ja sabia que no hi podia assistir i ja vaig fer la delegació. I en aquest moment ni devia estar feta la valoració ni sabia ni hi havia cap problema, o sigui, jo ho desconec totalment. No hi podia assistir, ja ho sabia feia temps que no podia assistir en aquella data i ho vaig comunicar i deu ser a l'Autoritat.

Sempre he delegat en el president, me mereix tota la meua confiança; en qualsevol cas, jo no he vist els informes de l'advocacia, però diuen que el resultat hagués estat totalment el mateix quant a la valoració tècnica i la proposta que es va fer en el consell d'administració de l'adjudicació. Si hi ha un tema d'incompatibilitat, era un tema personal seu, els vots eren totalment suficients quant a l'adjudicació i és un tema que, com que jo no hi vaig assistir, no conec en profunditat el tema ni vaig veure les explicacions que es donaven en aquell consell d'administració, el conseller d'Hisenda li podrà donar moltes més explicacions de les que jo en aquest moment, perquè no hi era, no li puc donar aquestes explicacions.

Ja li dic que és habitual la delegació del vot en el president. Ho fan el representant del Consell de Mallorca, ho fa el representant de Comissions Obreres a distints actes de consells d'administració que tenc aquí d'aquesta legislatura, ho feien els anteriors consellers d'Obres Públiques i jo ho he fet en dues ocasions aquesta legislatura, aquesta i fa dos anys en què vaig haver d'acompanyar el president a Menorca a un acte oficial, precisament, i no vaig poder assistir a un consell, perquè jo habitualment vaig als consells de l'administració portuària, però a aquest concret, per motius d'agenda, no hi vaig poder assistir. Per tant, ho lament profundament, però no hi ha cap rerefons ni cap cosa estranya, encara que a vostè li pugui parèixer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Bé, la pregunta 7827 queda així retirada. I abans de debatre les tres darreres preguntes, en què assistirà un altre conseller, li volem agrair la presència, Sra. Consellera, per la seva compareixença avui aquí amb nosaltres.

Gràcies.

Continuarem idò, donam la benvinguda a l'Hble. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació Sr. Lluís Ramis d'Ayreflor i Cardell i per formular la pregunta, bé, Sr. Ramon, me sembla que vostè m'ha dit que agrupava les tres preguntes en un sol debat? Idò molt bé.

II.1) Pregunta RGE núm. 7819/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a adjudicacions a empreses que tenen vincles comercials amb el Sr. Verger.

II.2) Pregunta RGE núm. 7820/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a concurs per a l'explotació del varador de Palma.

II.3) Pregunta RGE núm. 7821/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a oferta presentada per *Servicios Técnicos Portuarios, SL*, per al concurs per a l'explotació del varador de Palma.

Les preguntes 7819, relativa a adjudicacions a empreses que tenen vincles comercials amb el Sr. Verger; l'altra, la 7820, relativa a concurs per a l'explotació del varador de Palma, i la 7821, relativa a oferta presentada per Serveis Tècnics Portuaris, SL, per al concurs per a l'explotació del varador de Palma. Intervindrà el diputat Sr. Ramon, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds i autor de les preguntes. Té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sra. Consellera, Sra. Presidenta i gràcies al Sr. Conseller per ser a aquestes hores aquí, lamentar el que ha hagut d'esperar. Simplement, si li serveix com a disculpa, no tota la culpa és dels diputats que siguem molt pesats, sinó una companya seva de govern també s'ha allargat bastant. I procuraré agrupar-ho, sintetitzar i en tot cas, fer-me ressò d'un cas que jo crec que és problemàtic, que, des d'un punt de vista d'ètica política deixa molt a desitjar, que evidentment s'ha escrit molt d'aquest tema, s'ha especulat, hi ha hagut declaracions diverses de membres del Govern i fins i tot sembla ser que hi ha una intervenció de la Fiscalia, que no sé en què quedarà, però que és aquí diguem damunt la taula.

Bé, és el cas de l'adjudicació de la concessió per al varador del Port de Palma, adjudicació feta per l'Autoritat Portuària que president el Sr. Joan Verger, adjudicació, com dic, que ha estat polèmica i que m'agradaria veure diverses consideracions del Govern i en concret de vostè, com a conseller d'Hisenda que va participar a la votació i era present allà.

Clar, el problema és que l'adjudicació es fa a una empresa que està integrada, entre d'altres, per una altra empresa de la qual el Sr. Verger n'ha estat soci, i per tant hi ha una relació especial entre el Sr. Verger i el representant de l'empresa aquesta. A més és una adjudicació que no es dona a aquella empresa que oferia el cànon més elevat, és a dir, és dona a una altra, en què segurament hi ha consideracions que es puguin tenir en compte, però no és la que ofereix uns guanys per a l'administració més importants, n'hi havia d'altres que pagaven un cànon més elevat. Parlam també d'una concessió que no és qualsevol cosa, que suposa uns beneficis anuals importants, això lògicament dependrà de la bona o mala gestió que es faci i de com venguin les temporades, però en fi hi ha qui valora els guanys possibles d'un sol any, d'una temporada, en uns 14 milions d'euros, o sigui que és un negoci important que se'n du, ja dic, aquesta empresa que no és la que ha ofert el cànon més elevat.

També crida l'atenció que el Sr. President de l'Autoritat Portuària no és la primera concessió que fa a la mateixa empresa o al mateix grup d'empreses, hi ha qui parla i parlava fins i tot abans de possibles tractes de favor, ja que a aquesta empresa a la qual havia estat, encara que fos indirectament, associat, se li han fet altres adjudicacions i també és molt comentat el fet que es deixàs caducar una sanció.

Bé, tot això crea una polèmica crec que important i per part del Govern les reaccions públiques que jo he vist són curioses, el Sr. President del Govern ni el defensa, ni defensa l'honorabilitat del senyor president de l'Autoritat Portuària, com també ha passat ara aquests dies en el plenari, amb els casos dels batles acusats de corrupció, no es fa una defensa concreta ni el cessa o li demana la seva dimissió. I el Sr. Rodríguez, també membre del Govern i secretari general del partit, fa unes declaracions curioses que, en tot cas, dona la culpa a Madrid, està clar, el Port de Palma forma part de Ports de l'Estat, però el president de l'Autoritat Portuària el designa el Govern de les Illes Balears, qui és qui ha designat el Sr. Verger.

Bé, després d'aquestes relacions que, com a mínim, implicarien una incompatibilitat política i ètica del president de l'Autoritat Portuària, de votar els han estat, o d'adjudicar als que han estat socis, crida molt l'atenció com va anar la votació. Resulta que els membres directes del Govern, els consellers, la Sra. Mabel Cabrer delega el vot en el Sr. Verger, en el president de l'Autoritat Portuària, i vostè mateix i tres membres més, designats pel Govern en representació de la comunitat autònoma, voten amb el Sr. Verger, o sigui que són qui a la pràctica adjudiquen això, juntament amb l'Ajuntament de Palma i segurament qualcú que m'estic deixant, però és curiós que s'abstingueren o s'absentaren representants de les patronals, representants de l'Estat, els del Consell de Mallorca i de Menorca, o s'abstenen o no volen participar en aquesta votació que no veuen clara. I en canvi, des del Govern es veu molt clar, es vota o es delega directament el vot en el Sr. Verger. Bé, és bastant sorprenent aquesta situació.

Com també és bastant sorprenent, ja dic, el Sr. Matas no el defensa, no li demana la seva dimissió i estam pendents d'informes jurídics i s'està perdent el temps. Bé, informes jurídics sembla ser que en té un de l'advocat de l'Estat,

d'alguna manera de la pròpia administració que presideix el Sr. Verger, el qual, des d'un punt de vista jurídic, l'exculparia en el sentit que això era possible, i d'una universitat de Madrid sembla que també pot haver-hi alguna altra cosa, es va dir que n'hi hauria un de la Universitat de les Illes Balears.

Ara bé, a mi hi ha una cosa que em sorprèn moltíssim i es dona altra vegada en el Govern i en administracions del Partit Popular, és que no hi ha tanta pressa a demanar els informes jurídics de com s'hauria de fer una cosa per fer-se correctament, i després resulta que *a posteriori* i per salvar la cara, i amb fons públics, es demanen informes jurídics, però per salvar la cara, no es fan prèviament per veure que les coses s'hagin fet correctament.

Bé, la cosa, ja dic, és a la Fiscalia, no sé què passarà a la Fiscalia; jurídicament hi ha discussions que diuen que podia actuar i d'altres que diuen que no i que fins i tot és delictiu, però en qualsevol cas, crec que són actuacions políticament inacceptables. El que concedeix o presideix concursos de concessions d'aquesta importància no pot tenir vinculacions amb la persona que se'n du aquesta concessió, jo crec que això és absolutament inacceptable i s'ha de corregir de cara al futur. I sorprèn que dins un partit tan important i amb tants de militants molt preparats, com és el Partit Popular, no es trobi una persona per gestionar un organisme tan important com és l'Autoritat Portuària que no tenguí vincles econòmics i empresarials amb aquells sectors als quals ha de fer adjudicacions. És ben sorprenent, ja anteriorment hi havia dubtes d'actuacions del propi Sr. Verger, posant condicions a la seva etapa anterior de conseller de Foment, el Consell de Mallorca posant condicions a les obres públiques que ell també aprovava que tenien relació amb empreses seves. Jo crec que aquestes pràctiques s'haurien d'acabar.

I a mi m'agradaria, Sr. Ramis d'Ayreflor, que m'expliqui si a l'hora de votar vostè tenia ple coneixement de com havia anat la tramitació de l'expedient, si coneixia tota la informació o si es va fiar exclusivament, perquè era de confiança, perquè és un dels nostros, del president de l'Autoritat Portuària, i va votar d'una manera acrítica, com va fer la Sra. Cabrer, que ja ho ha reconegut aquí, va delegar el vot directament. Perquè jo crec que fa falta que aquestes concessions siguin èticament, políticament i jurídicament molt correctes i que si hi ha una persona que té vincles econòmics amb empreses que participen a concursos, el que ha de fer és retirar-se, no participar, no presidir aquests jurats, i si per pròpia iniciativa no ho sap fer, doncs jo crec que aquells que l'han nomenat li haurien d'indicar amablement que deixi el seu càrrec. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, per contestar té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, diputats. Sr. Ramon, anem a contestar la pregunta que ha fet i donar-li les explicacions que són al meu abast. Com vostè ha dit molt bé, l'Autoritat Portuària està dins l'organització de Ports de l'Estat i del Ministeri de Foment; dir-li que la meva participació en el

Consell d'Administració és que dins l'organització de nomenaments hi ha quatre nomenaments que pertanyen a la comunitat autònoma, però no està lligat al meu càrrec de conseller d'Hisenda, de fet és una incorporació recent, no va unida la meua presència allà al càrrec de conseller d'Hisenda, és una simple puntuació.

Vostè planteja dos temes: un d'àmbit molt polític, de la presidència, i després el de fons, el de transcendència, de com es dóna aquesta concessió, si tenia jo coneixement de les consideracions, etcètera. Anem entrar primer a la part tècnica i després farem la valoració política.

Miri, jo no era al Consell d'Administració, però es va dir, i així me consta, que les bases d'aquest concurs es varen aprovar per unanimitat de tots els membres del consell d'administració, és a dir que les bases varen ser aprovades, crec que aproximadament deu fer nou mesos, i per unanimitat. O sigui que aquestes bases varen ser discutides, m'imagin, analitzades pels membres del Consell d'Administració, que ja dic que jo en aquell moment no hi era present, no pertanyia a aquest Consell d'Administració. Primer punt que dóna molta claredat de com s'ha fet aquest tema.

Segon tema, diu vostè quina informació tenia? Doncs, evidentment, es posa a l'abast de tots els consellers, en el temps preceptiu de 72 hores, tota la informació. De fet, s'ha de reconèixer que la majoria de consellers generalment no van a mirar la informació a (...) El que sí puc dir és que al llarg del consell d'administració, perquè jo sí hi era present, hi va haver una llarga explicació d'aquest tema.

I primer punt molt important, per a mi personalment, els membres de la comissió tècnica que són els que fan aquesta proposta de concessió són els mateixos membres de la comissió tècnica que fan totes les propostes de concessió i que ho feien a l'època del president anterior. Aquesta comissió tècnica, també quan aquest ens públic de l'Autoritat Portuària de Balears era presidit pel Sr. Triay tenia la mateixa comissió tècnica, és a dir que l'actual president no ha canviat la comissió tècnica, per tant veim que és una comissió totalment independent, no en tenia cap dubte, però no hi pot haver cap ombra de dubte sobre la comissió tècnica, la qual fa les valoracions, perquè ha actuat amb distints presidents i no ha tengut cap canvi. És a dir, això és un tema que a mi me dóna molta confiança amb les propostes que fa la comissió tècnica, com no pot ser d'una altra forma. Estic segur que (...) obeeix a motius tècnics.

Vostè diu que es dóna no a l'empresa que opta que dóna més cànon, en aquest cas no és la que dóna la millor de la taxa més alta, però l'empresa que rep la concessió, es valoren segons els plecs de bases, la millora de la taxa del cànon, el projecte, la inversió que fa amb rigor de l'estudi econòmic, la quantia de les tarifes, l'organització de tot el desenvolupament de la Llei de prevenció de riscos laborals, planificació, serveis i mitjans, el període i temes de licitador. És a dir el període, el temps, i vostè diu: no és el que dóna el cànon més alt, però bé, no és el cànon més alt, però és amb menys temps tal vegada més doblers. Doncs, d'aquests vuit temes, d'aquestes vuit valoracions, queda en primer lloc aquesta empresa amb quatre, no en aquesta però en el projecte d'inversió que és un tema

importantíssim a l'hora de fer una concessió, quant inverteix l'empresa perquè això queda en benefici de l'Autoritat Portuària, per tant de tots els ciutadans, de l'administració pública la inversió que ha de fer, queda el primer.

Queda el primer també en el tema de planificació i serveis de mitjans, en el tema d'organització de la Llei de riscos laborals i queda el primer (...) perquè es dóna la mateixa puntuació a tots i per tant ho podem oblidar en el tema del licitador. Queda el segon en el tema del període, si no ho record malament es treia per a 15 anys, doncs és la segona oferta millor que escurça el temps, i això en benefici per a l'organisme públic, perquè aquesta concessió, en lloc de a 15 anys és a 13 anys o a 13 anys i mig, és a dir, és la segona millor valorada per aquest tema. És a dir, també és la segona millor valorada en el tema de rigor d'estudi econòmic, és a dir, en la viabilitat econòmica del tema. I és la quarta més valorada en els altres dos temes.

Bé, doncs jo crec que és una prova claríssima que la comissió tècnica, la qual ha valorat aquests temes objectivament, que ja li he dit prèviament que aquesta comissió tècnica no té cap canvi en els darrers anys, doncs ha optat per una valoració i surt la que surt. Tengui en compte que quan se'ns presenta el tema en el consell d'administració, és a dir, els quadres es presenten no amb els noms del que opten, i totes les valoracions des del principi la comissió tècnica, la mesa de contractació el que fa és donar-los a, b, c, d, e, f, h, j, es numera amb lletres i per tant es fa feina un poc a cegues, és a dir, sense saber qui hi ha darrera.

Algun d'aquests temes es pot discutir si és més discrecional o no, jo crec que tots els temes han de ser objectius si són objectius, ja li he dit, a la que va quedar primera, a la que es va donar la concessió o en primera instància, perquè estava pendent de tot el tema definitiu, per la qual es va inclinar el consell d'administració i amb els criteris objectius se li dóna aquesta millor valoració. I si llevassin alguns criteris que poden ser més discrecionals, continuaria sent la més valorada.

Segon tema important, aquí la proposta no va tenir cap vot en contra. Vostè pareix que centra, el Consell d'Administració de l'Autoritat Portuària, si jo no ho record malament, crec que són 24 membres o 25, és a dir, entre d'altres que no va tenir vot en contra, en el consell d'administració de l'Autoritat Portuària, hi ha representats dos sindicats majoritaris, allà dins tenen presència i per tant els dos sindicats majoritaris que tenen presència a l'Autoritat Portuària, que són Comissions Obreres i UGT, varen votar a favor d'aquesta proposta, no solament és des del Govern, tota la resta d'institucions, altres membres, membres de l'administració Central varen votar a favor d'aquesta proposta. Pot ser que qualcú s'absentàs per altres motius o perquè no volgués participar en la votació; jo crec que la gent hem d'estudiar i votar si és correcte o no es correcte, no crec que sigui la millor prova absentar-nos de les votacions.

En qualsevol cas, no té cap vot en contra, sí hi ha abstencions i és un vot molt majoritari a favor. Per tant, en aquest tema la proposta jo crec que és perfectament avalada per una comissió tècnica, de funcionaris per entendre'ns i per tant fins i tot el que val avui en dia, que no siguin comissions externes, sinó que s'intenta que siguin comissions d'aquest tipus, la qual cosa pareix que té més serietat i una comissió que

està fora de tot dubte perquè du molts anys fent feina en aquest tema de l'Autoritat Portuària.

Per tant, en aquest sentit el meu vot contempla tots aquests temes, contempla les propostes, fins i tot ja li deia fèiem el càlcul d'on era l'altra oferta en altres ofertes i veim que ha estat clara aquesta diferència. I jo evidentment, no votaré, sense tenir cap coneixement en contra d'un tema que me proposa la comissió tècnica, una comissió tècnica que ha estudiat a fons aquest tema, és a dir que jo aval la comissió tècnica perquè crec que la feina que han fet és totalment correcta, la van explicar durant més de mitja hora i me varen convèncer totalment.

Després vostè presenta temes més de caire ètic, de caire polític i bé, aquí evidentment, jo en puc compartir molts; si vostè diu és que aquesta persona té vinculacions, doncs és cert que no hi estiguin d'acord; ara, a mi no me consta ni en el moment que vaig votar ni avui que tenguí cap vinculació amb aquestes empreses, no me consta, que no té vinculacions amb aquestes empreses. En el seu moment es va fer públic que s'havia després de les accions que podien tenir qualque relació amb aquest tema, o sigui que no diguem, almenys fins al que jo sé, que té vincles, a mi no me consta, ni el dia de la votació me constava que hi hagués cap vincle entre el president de l'Autoritat Portuària i qualsevol empresa concessionària.

Dir que alguns dels vots que es varen abstenir, la raó que varen donar és que precisament defensaven la part empresarial, com que nosaltres no defensam el conjunt d'empreses, no volem donar el vot a cap d'aquestes perquè consideram que no podem inclinar la balança, perquè dins la nostra associació d'APEAM, hi són totes les que es presenten aquí, per tant ens abstenem. I es va anunciar, abans d'entrar a debatre aquest tema, es va anunciar la postura, és a dir que les abstencions empresarials es varen justificar en base a aquest tema que, com qui hi havia a dins l'associació de totes les empreses oferidores, no consideraven que fos oportú haver-se de decantar per una (...)

A mi al dia d'avui no me consta ni que el Sr. Verger tenguí cap vincle, jo crec que el Sr. Verger en el proper consell d'administració presentarà aquests informes jurídics, que es coneixen una mica pels mitjans de comunicació, jo no he vist cap informe jurídic, no les tenc a les meves mans; per tant puc conèixer el mateix que vostès, és a dir, a través de mitjans de comunicació. Sé que, l'advocacia de l'Estat que no depèn en absolut d'ell, del que vostè ha dit pareix que pot dependre d'ell, no depèn, s'ha pronunciat en aquest sentit que no hi ha hagut incompatibilitats; que aquest informe ha estat confirmat també per l'advocacia de l'Estat de Ports de l'Estat, això és el que han publicat els mitjans de comunicació, que ja he dit. Però del que no tenc cap dubte és que el Sr. Verger, en el proper consell d'administració explicarà aquest informe i es veurà claríssim que no hi hagi cap incompatibilitat, no només de tipus legal sinó de tipus ètic, és a dir, no tenc cap dubte que no hi pot haver incompatibilitat de tipus ètic, el que passa és que crec que el fòrum al qual ha de donar les explicacions el Sr. Verger ha de ser en el si del consell d'administració i supòs que així ho farà. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Jo tenia aquí apuntat reformular-li les preguntes, exactament les concretes que tenia per escrit, perquè no me les acabava de contestar i ara al final de la intervenció ho ha dit, si li constaven els vincles empresarials i me diu que no li consta ni fins ara, ni ara mateix. Tal vegada això del desconeixement que té vostè de les coses és una mica selectiu, o sigui ja coneix el contingut dels informes i encara no li consta si tenia vincles empresarials, home, em costa de creure aquest desconeixement seu, Sr. Ramis, em costa de creure, el consider una persona informada, en general, coneixedor de les empreses i allà en el consell d'administració, què vol que li digui? Em costa molt creure que vostè no conegués els vincles empresarials del Sr. Verger.

I el que tampoc no ha contestat o no tenc jo del tot clar, perquè ha explicat ara el contingut de les altres propostes, però no sé si prèviament a la votació tenien un coneixement complet de la resta d'empreses, de la valoració que s'havia fet i del contingut de l'altre empresa, jo en tenc dubtes.

I jo sincerament, vostè creu que és simplement la comissió tècnica, bé en el debat que hem tengut abans també tot és un problema al final de funcionaris, els polítics quan és per apuntar-se medalles són pròpies o alguns polítics i quan hi ha problemes no, bé, són els funcionaris; bé, jo de la comissió tècnica no tenc res a dir, però en tot cas, del consell d'administració què és el que va passar. I en concret, del consell d'administració, del Govern, tots els que venien del Govern de les Illes Balears en bloc votaren a favor d'una concessió a una empresa que sí té o ha tengut vincles amb el Sr. Verger, bé, això s'ha reconegut. Sí que els tenia. Home, jo li recoman per a pròximes vegades informar-se més correctament d'aquestes qüestions i jo crec que és important que no es facin concessions, o sigui que si qualcú té vincles comercials no pot participar, però crec jo que no només no pot participar sinó que no pot presidir el procés de cara a aquesta adjudicació.

I jo li anava a preguntar si vostè creu que hauria de dimitir o s'hauria de cessar ja el Sr. Verger. Clar, indirectament ja m'ha respost, si vostè espera que al pròxim consell d'administració aporti uns documents, faci una explicació i també la majoria del Govern més altres diguin que tot està molt bé i perfecte, si llavors hi hagués problemes amb la justícia quedarien una mica malparats. No creu que seria millor dir-li: Sr. Verger, com que vostè té uns vincles comercials evidents, deixi, pel seu propi bé, deixi aquesta cosa pel seu propi bé i per la transparència de l'Autoritat Portuària i perquè no hi hagi favoritismes o temptacions de favoritismes cap a cap empresa; deixi aquest càrrec de president de l'Autoritat Portuària i si no els mateixos que l'han nomenat el podrien cessar. Imagini's, ja dic, si al final hi hagués imputacions per via penal, que jo no ho sé si hi seran, no en tenc ni idea, però en tot cas alguns indicis haurà vist la Fiscalia que, davant casos que a mi me semblen absolutament escandalosos i mouen milions d'euros, no se sent motivada a actuar, i aquí actua, alguns indicis haurà vist, fins i tot per via penal, políticament i èticament crec que no hauria de seguir un dia més al front de l'Autoritat Portuària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller, cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sr. Ramon, respecte del contingut dels informes jurídics li he dit que no les coneixia, que les coneixia, com vostè, a través dels mitjans jurídics, és a dir que no me digui que m'he preocupat molt de conèixer aquests informes i no de l'altre tema, és a dir, no tenc l'informe jurídic de l'advocació de l'Estat i per tant que quedi molt clar que tenc la informació únicament pels mitjans de comunicació d'aquest tema i que dic que pareixia, pel que havia publicat qualche mitjà de comunicació, que no tenia cap règim d'incompatibilitats en aquest tema. Però vostè empra dues paraules alternativament i aleshores jo no sé amb quina quedar-me, quan diu, sí que tenia vincles el president de l'Autoritat Portuària amb aquesta empresa; bé, és conegut perquè ell va produir unes renunciacions a l'accionariat de què tenia vincles, i això ho va fer públic abans del tema.

Per tant, el que jo he dit és que a mi no me consta que avui tenguí vincles d'activitat comercial amb cap d'aquestes empreses concessionàries o amb qualcun dels socis que formen aquestes UTE concessionàries. Ni me constava en el moment de la votació ni me consta avui, perquè evidentment canvia molt el fet que tenguí vincles comercials avui o no les té, és a dir, supòs que aquests informes jurídics el que hauran establert és si hi havia vinculacions o no, si hi ha vinculacions comercials hi ha una incompatibilitat claríssima, des d'un punt de vista jo crec que legal, però per suposat èticament i políticament, i si no hi ha vincles estarem en una situació totalment distinta. I aquest és el tema clau: aquí el Sr. Verger té vincles amb una empresa concessionària? Evidentment no pot participar a una votació que tenguí aquests vincles, és a dir, ni me constava el dia de la votació ni me consta avui que els tenguí. I de l'aparença dels informes jurídics que s'han fet des de l'advocació de l'Estat, a través dels mitjans de comunicació, pareix que no hi és; però en qualsevol cas, en el moment que conegui els informes jurídics, encantat de contestar-li la pregunta del que estam dient en aquest moment. Avui per avui és claríssim que en la meua opinió no hi ha aquests vincles, jo vull creure i crec el Sr. Verger, de què no hi ha aquests vincles, i per la informació dels mitjans de comunicació és així.

I aquest és el tema que no hi ha cap dubte on hem de tractar el tema, si hi ha vincles és una situació i si no n'hi ha és una altra. I fins al que s'ha fet públic és que ell es va desprendre de tot tipus d'accions abans de prendre possessió d'aquest càrrec. Per tant, no està amb càrrec d'incompatibilitat.

Però en qualsevol cas, el que és molt important, vostè diu, no és que la comissió tècnica; bé, és que clar, si el consell d'administració en lloc d'adjudicar a la proposta que li recomana la comissió tècnica sí que podria recomanar qualsevol d'elles, adjudicar; però a mi me pareix que això sí que seria jugar a la politització. Jo, almenys, vull que qualsevol

decisió que jo prengui en una votació, estigui suportada per persones que han estudiat durant mesos aquest procés i que aconsellen per unes puntuacions i per un plec de bases que va aprovar el consell d'administració, no ho va aprovar la comissió tècnica, el plec de bases que va dir en el tema de la millora de la taxa li donarem fins a 50 punts, necessitam fins a 30, és a dir això és el que va aprovar el consell d'administració, aquesta gent únicament aplica el que ha aprovat el consell d'administració i aquest és un tema importantíssim de tenir confiança i, com jo li dic, tenc confiança amb aquesta comissió tècnica que va treballar, crec que sense cap pressió de cap tipus, seguríssim, perquè treballen, com li dic, amb números i lletres i no amb els noms dels concessionaris. I mentre no hi pugui haver una demostració en contra, doncs jo crec que el Sr. Verger, que, a més, el primer que va fer és demanar aquesta informació jurídica, per veure si s'havia equivocat i tenia qualche règim d'incompatibilitat, doncs l'avalua tota la seva garantia per poder ser el president de l'Autoritat Portuària. És a dir, no hi ha cap ombra de dubtes sobre aquest tema, si me demostra que hi hagués un vincle avui, jo canviaria d'opinió automàticament.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Esgotat l'ordre del dia d'avui, només ens queda agrair-li la seva presència amb nosaltres.

I com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS